

தலக்

ALKI ஜனவரி 10, 1943 3 அணு

நமது மாகாணத்தின் சகல பண்டங்களுக்கும் புதிய போக்கு வரத்து சாதனங்கள்

கீழ்க்கண்ட ஊர்களிலிருந்து ஊர்களுக்கு லாரி மூலம் உங்களுடைய
வியாபார விவசாய பண்டங்களை வீட்டுக்கு வீடு கொண்டு போய்ச் சேர்க்க
ஏற்பாடு செய்திருப்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

ஸ்ரீ ராமவிலாஸ் சர்வீஸ் லிமிடெட்

202/203, மெளன்ட் ரோடு, மதராஸ்.

போன்: மதராஸ் "8536" :: தந்தி: "ROADRAUL" மதராஸ்

கீழ்க் குறிக்கப்பட்ட:

1. குமங்கல் ரோடு, சென்னைப்பேட்டை, சேலம்,
2. ராஜகித், கோயமுத்தூர், :: ::
3. கம்போக்மெண்ட், திருச்சிநுப்பன், ::
4. திருஞ்செளரி தெருவருவத் தெரு, மதுரை, ::
5. 28 A, சென்னைப்பேட்டை, பெங்களூர், ::

—: மரக்கடிகள் —:

1. மதராஸ் — தித்துர் — பெங்களூர்
2. மதராஸ் — வேலூர் — சேலம் — கோயமுத்தூர்
3. மதராஸ் — திருச்சி — மதுரை — திருநெல்வேலி
4. கோயமுத்தூர் — கன்னிக்கோட்டை
5. கோயமுத்தூர் — கரூர் — திருச்சிநுப்பன்
6. சேலம் — நாமக்கல் — திருச்சிநுப்பன்
7. சேலம் — உளுத்துப்பேட்டை — கடலூர்
8. மதுரை — திருச்சிநுப்பன் — தஞ்சாவூர் — தாகை
9. மதுரை — திருச்சி — கும்பகோணம் — தாகை

உங்களது பணியைச் செய்ய ஏற்போதும் காத்துள்ளோம்.

கொலம்பியாவில்

D.K.பட்டம்மாள்

பாடியது

GE. 6045 [துமாரன்
திரைகடல்

சீவலிங்க சாக்கி

டாக்ரீ பாட்டுகள்

C.S.கணேச பாகவதர்
துமாரி மாசீவாமணி முதலியோர்

பாடியது

சதி-சுகன்யா

டாக்ரீ பாட்டுகள்

T.R.ராஜதுமாரி

பாடியது

GE. 6051

பாக்யசாலிநானே
மனமோஹன-
ராஜே

GE. 6048 [தேவா தேவா
பாரினில்

GE. 6049 [தின்ப வாழ்க்கை
பரம தயாளனே

GE. 6050 [வாழ்விலே
மங்களமே

ஸரஸ்வதி ஸ்டோர்ஸ்

மென்ட் ரோட், மதராஸ்.

மேற்கண்ட சீசர்களுள் எங்கனிடம் கிடைக்கும்:

க ண் ண ன் & க ம் பெ ணி, தி ரு ச் சி னு ப் ப ள் ளி

வேகியில்லையா ?

கவலை வேண்டாம்!

● தொழில் போக்கிலும்

அநெகலிதமான கைத்தொழில்கள்
செய்யும் முறைகள் அடங்கியது.

இப் புத்தகத்தின் உதவியால், நீங்கள்
ஏராளமாகப் பணம் சம்பாதிக்கலாம்.
மிகை 10 அணா, மணிவாட்டி செல்
யாகும். தபாந் கையு இலவசம்.
வட்டவழி அனுப்பக்கூடாது.

● ரப்பர் ஸ்டாம்பு

செய்யும் விதம்

இப் புத்தகத்தின் உதவியால், நீங்கள்
கையாசை ரப்பர் ஸ்டாம்பு தொழிலைக்
கற்றுக் கொள்ளலாம். மிகை 10 அணா.
மணிவாட்டி செல்யாகும். தபாந் கையு
இலவசம். வட்டவழி அனுப்பக்
கூடாது.

சினிமாக்கலை ஆரீஸ்,
4177, குண்டுகோ தேரு, புதுக்கோட்டை.

ஸ்மட்

க்ராமபோன்
ஸ்டீட்

உடைபித்
கடைக்கும்
கடைக்கும்
செய்தது.

Made in England
by
A. STEAD & CO. LTD.
SHEFFIELD

அநுபவத்தால் வந்த ஞானம்

துற்றாண்டுக் கணக்கின் அநுபவத்தின் பிறகு உட சந்தன
மரம் பயிரிடும் சரியான முறை மைசூர் சமஸ்தானத்தாரால்
மட்டும் மிக சாகியமாகக் (கையாணப்பட்டு வருகிறது.
பயிராகும் இடத்தினேயே துண்டிக்கப்பட்டுப் பாதுகாக்கப்
படுகின்ற மரங்களிலிருந்து மைசூர் அரசாங்கத் தொழிலாளர்
களால் இறக்கப்படுகின்ற தறுமணம் வாய்ந்த சந்தனத்
தைலம்தான் உகைத்தினேயே துயிமைவானது. அதுவே
இயற்கையான மணமுடையது — அந்த மணம் உகைம்
எங்கும் உண்டாக்கப்படுகின்ற உயர்த்த சோப்புகளுக்கும்
வாசனைத் திரவியங்களுக்கும் பயன்படுகின்றது.

மைசூர் சந்தனத் தைலம்

அரசாங்கச் சந்தனத் தைலத் தொழிற்சாலை, மைசூர்

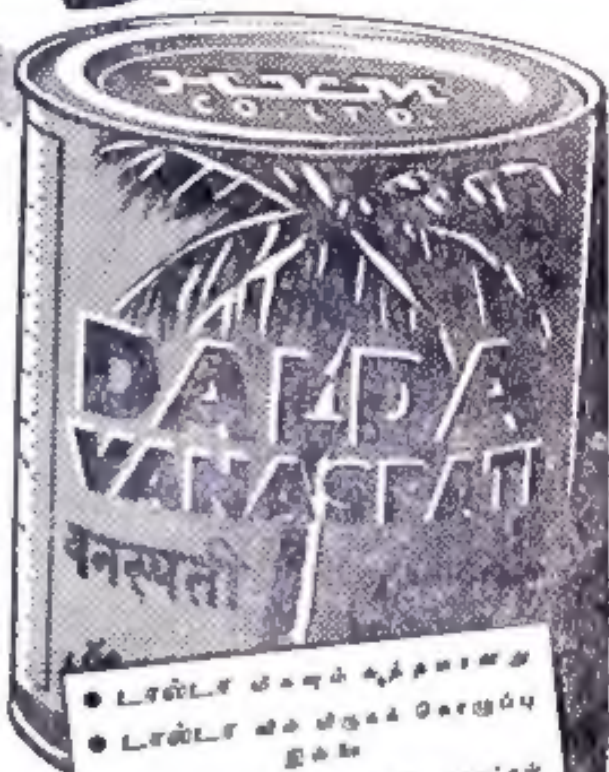
அதிக தேக பசுத்திற்கு உங்கள் ஆகாரங்களை
டால்டாவினால்
 தயார் செய்யுங்கள்

DALDA

ஆயிரக் கணக்கான குடும்பத்தோரின் அதிக பழமும் உயிர்வாழ்வு, ஆரோக்கியமாகவும், சத்தோஷ மும் உயிர்வாழ்வு இடுக்கிற்கும், ஏனெனில் அவர்களுடைய ஆகாரம் டால்டாவைத் தயாரிக்கப் படுகிறது. அவர்களுக்கு அதிக தேக பழமும், வாழ்க்கையில் சத்தோஷமும், சூரியமான உணவும் கிடைக்கின்றன.

இது எவ்வாறு? தங்கள் சமைப்பும் செய்யும் சத்த உணவுப் பொருளையும் டால்டா உபயோகிக்குகிறது. மற்ற உணவுப் பொருள்களில் இதை சேர்த்து சத்து டால்டாவில் அடங்கியுள்ளது. டால்டா உபயோகிக்கப் பட்ட உணவு மிக சூரியமாகவும், சீக்கிரம் ஜீரணிக்கக் கூடியதாகவும் இருக்கிறது. உங்களுக்கு உணவு மிகவும் இஷ்டமாயிருந்தால் அதிக நன்மை சம்படுகிறது.

- டால்டா மிகவும் சுத்தமானது
- டால்டா மிக மிகுந்த பொருள்புடையது
- டால்டா மிகவுதரவு-மெருதாட்டம் உபயோகிக்கக் கூடியது
- டால்டா குத்திரைவிட்ட சுவசுவை விடப்படுகிறது.
- 1 பவுண்டு. 2 பவுண்டு. 5 பவுண்டு.
10 பவுண்டு
- அதன் தைத்திற்கு ரூ. 1,000 உத்தரவாதம்

டால்டாவிற்கு, உங்கள் குடும்பங்கள், பொதுமக்கள், சமைப்பும் சூரியமான செய்யும்படி

இப்பொழுது திரைகளை
மக்கள் கண்டுவிக்கின்றனர்

பா ர க னி ல்

★

பக்திராமம் பிஞ்சுத
உயர்ந்த சித்திரம்

★

வாஹினியின் **பக்த போதனை**

முன்னு காட்சிகள்

விவாதி, வெள்ளி, சன்,
சூரிய

2-45, 8-15, 9-45-க்கு

இரண்டு காட்சிகள்

திங்கள், செவ்வாய்,
புதன்

2-15, 8-15-க்கு

நாளைப்போது... விரைக்க... கோலாட்டி, S. H. S.

தமிழர் திரை இலக்கத்தில் பெருமை, பெருமையுடையதாயினும் நான் அங்குமிங்குமிடே செல்லுவார் தன்மை இவரை கவனித்துவிடுவதென்று சொல்வதற்குரியவரை பெருமையுடையவர் என்று சொல்லுகிறேன். உண்மையில், தமிழர் மக்களின் எதிர்ப்பு உண்மையானது அந்த இலக்கத்துக்குக் காரணமாகும். அந்த உண்மையின் மூலமாக சீர்திருத்தம் ஒருவரைத் திருப்பித்திரையாக நான் அங்குமிங்குமிடே தமிழர் மக்களின் அபிமானத்துக்குப் பதிலாகவே விடுகிறேன். இந்த மூன்று எத்தரையாக உட்கொண்டிருக்கின்ற தன்மையில் அதுவும், தமிழரை இலக்கத்துக்கு அளித்த அந்த மன ஆர்வம் இவரைப் பெருமைப் பரிசுக்களில் உட்கொண்ட அங்குமிங்குமிடே மனமில்லாத ஒரு குற்றம் இருக்கின்றது. இப்படி எதிர்க்களம் விவரமாக தர்க்கத்திற்கு உட்கொண்டால் அந்த ஒரு குற்றம் எத்தரையாக மேலும் உட்கொண்டால் மிகுந்திருக்கிறதா?

“கல்கி” வாசகர்களுக்கு

அன்பார்ந்த பொங்கல் வாழ்த்து!

ஹோட்டல் எவரெஸ்டு

ஐந்தாம் வருட திருவிழா

19-1-43

செவ்வாய்க்கிழமை

மாலை 5 மணிக்கு

சங்கீத கலாநிதி டைகர்

ஸ்ரீ K. வரதாச்சாரியார் — பாட்டு

சங்கீதரத்னம்

ஸ்ரீ T. சௌத்ய்யா — பீடில்

பாணக்காடு ஸ்ரீ மணி — மிருதங்கம்

தஞ்சை-விட்டல் ராவ் — டோலக்

கச்சேரிமூடல் தடைபெறுகிறது

அன்பர்கள் அனைவரும் வருக

S. K. சத்திய நாராயணன்

ஹோட்டல்
எவரெஸ்டு
தனது சேவை
யினால் பல்பா
யிரக் கணக்கா
னவர்களுக்கு
திருப்தி யளித்
திருக்கிறது.

கஸ்கி

தமிழ்திரு நாடு தங்கைப்—பெற்ற
நாவென்று நூட்டிடி. பார்பா—பாரதியார்

என்னசேதி?

பொறுங்கள்!

உணவுப் பொருள் சினைமை சம்பந்தமாக காட்டில் எழுந்துள்ள தாபக்கத் துல்களுக்கும் பரிதாபக் கூக்குல்களுக்கும் சர்க்கார் அப்படி யொன்றும் செயி சாயக்காறல் போய்விடவில்லை. “காங்கன் எல்லாவற்றையும் கவனித்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறோம்” என்று சர்க்கார் பதில் சொன்னார்கள். “கவனிப்பதைத் தவிர வேறு ஏதாவதும் செய்ய முடியுமா?” என்று சில பிரவாகரக்காரர்கள் மேலும் கேள்விகள் கேட்டனவே, சர்க்கார் பாடு கொஞ்சம் மிண்டாட்ட மாகத்தான் போயிற்று. “ஏன் கவனிப்படுகிறீர்கள்? காங்கன் இருக்கும்பொது சினைமையாவது மிஞ்சுகிறதாவது!” என்று சர்க்கார் சொல்லிக் கூட, அவர்கள் விடுகிற வழியாய்லை. “ஊசில் உணவுக்குத் திண்டாடும்போது வெவியுக்கு என்னத் திற்காக அனுப்புகிறீர்கள்?” என்று கல்கத்தாவில் சர்க்கார் வர்த்தக மேம்பர் ஸ்ரீ என். ஆர். சர்க்காரச் சேருக்கு கோராக் கேட்டுவிட்டார்கள்.

ஸ்ரீ என். ஆர். சர்க்கார் அளித்த பதிலில் சில கவாய்மையான விஷயங்களைச் சொன்னார். இந்தியாவிலிருந்து அப்படியொன்றும் பிரமாதமாக உணவுப் பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்துவிடவில்லைபாம். மத்திய விற்கு, இலங்கை இந்த இரண்டு இடங்களுக்குத்தான் அரிசி ஏற்றுமதி யாகிறதாம். இலங்கைக்கு 38,000 டன் அனுப்புவதாக ஒப்புக்கொண்டு இப்பொழுது 12,000 டன் தான் அனுப்பப் படுகிறதாம்.

மத்திய விற்குக்கு எவ்வளவு ஆயிரம் டன்கள் அனுப்பப் படுகிறதென்று வர்த்தக மேம்பர் என்வ காணத்திறுவோ சொல்லவில்லை.

உணவு தானியங்களின் சினைமை இப்படியே மூன்று மாதங்கள் இருந்தால் என்ன செய்வார்களாம் தெரியுமா? வெவிகாடுகளுக்கு உணவுப் பொருள்கள் ஏற்றுமதி யாகாதது அடியோடு விறத்தி விடுவார்களாம்.

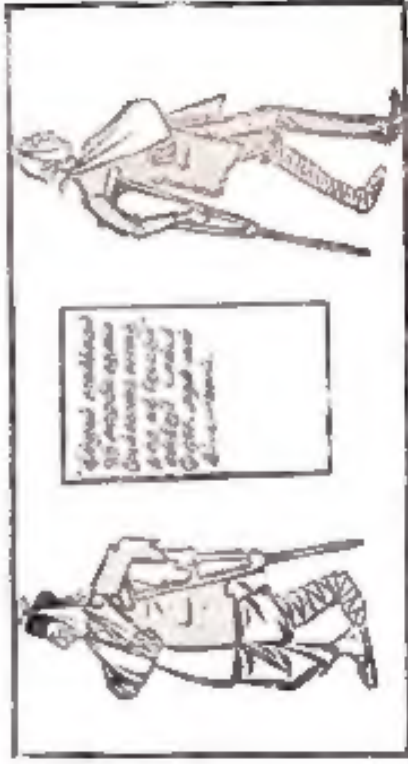
இந்திய மகா ஜனங்கள் செய்ய வேண்டிய காரியமெல்லாம் மூன்று மாதங்கள் ‘கம்’மென்று பொறுத்திருக்க வேண்டியது; மூச்சைப் பிடித்துக்கொண்டு அதுவரை காலத்தை ஓட்ட வேண்டியதுதான். அதற்கப்புறம் கல்ல காலத்தைத் தவிர வேதில்லை.

பரம ஓனவுதம்

உணவு நெருக்கடி தீர்ந்து நல்ல காலம் நமக்குச் சேக்கிரத்தில் வரும் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டிருந்த போதிலும், சில பிரமுகர்கள் இந்தக் கஷ்ட காலத்தில் கூட நம்மைக் கைவிட்டுவிட மாட்டேன் என்கிறார்கள். “உணவு நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்கு நான் யோசனை சொல்கிறேன்” என்று சொல்விக் கொண்டு கமிப்பத்தில் நமது சொசை சர்க்கார் அடவைகள் மிண்டர் குதர்போர்டு மூன் வக்தார். “தினம் ஒருவேளை வங்கணம்போட்டு விடுங்கள். எல்லாம் சரியாய் ப் போய்விடும்” என்று அவர் கூறினார். இப்பொழுது வித்த மத்திரி ஒருவர் “அநிகமாகச் சாப்பிடாதீர்கள்” என்று கதறுகிறார்.

“வங்கணம் பரம ஓனவுதம்” என்று தமிழ்காட்டில் ஒரு பற்றிமாழி உண்டு. ஒரு நாள் ஒரு வேளை வங்கணம் கிடப்பதால் உணவுப் பொருள் பஞ்சத்திற்குச் சிறந்த ஓனவுதமா விற்குமென்று மேற்படி பிரமுகர்கள் நிச்சயமாகச் சொல்லார்களானால், அவை நாம் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். ஆனால், ஒருவேளை வங்கணத்தை விட, மூன்று வேளையும் உன்னாயித்தத்தைக் கைக்கொண்டால் உணவுப் பஞ்சம் சர்வ நிச்சயமாகத் தீர்ந்த விடுமென்று தோன்றுகிறது. இந்த அற்பத் தியாகத்தைச் செய்யும் படி பொது ஜனங்களை அவர்கள் வற்புறுத்துவார்களென்று எதிர் பார்த்திடுமே. கௌனில், இந்திய ஜனங்களைத் தீவன் மூக்கியமானதென்று கருதி விருத்தால், ஏற்கெனவே அரைவயிறு சாப்பிட்டு உலர்ந்து போயிருப்பவர்களைப் பார்த்து, “அநிகமாகச் சாப்பிடாதீர்கள்” என்று யோசனை சொல்விக் விடுப்பார்களா?

நூற்று ரூபாய் பரிசு: சேந்த இடநீர் உயரவாழ் துணுக்குக்குப் பரிசு பெற்றவர்: தி. சாநாராம், 70, கட்டக் கரிடன், பெரம்பூர்.

பத்திரிகை யுத்தம்

இதன் முதலில் அச்ச இயத் திசையைக் கண்டு பிடித்தவன் உலகத் தில் ஒரு புதிய மகா சக்தியை— ஒரு பெரும் பூதத்தை— மீதுஷ்டிக்கிறேன். மேலும் என்னைக்குக் காட்டான். கல்வி அபிவிருத்திக்கும் அந்நிய வணிக சிக்கும் ஒரு சாதனத்துடன் கண்டு பிடித்ததாகவே தீர்மானிப்பான். அச்சியத்தின் பத்தகம் அச்சியப்பத்த உபயோகமாகி வந்த வயதில், அந்நிய வணிகர்க்குச் சாதனமாகவே இருந்து வந்தது. ஆனால், பத்திரிகை என்பது ஏற்பட்டபொழுது அச்சியத்தின் மகா சக்தி வாய்ந்த பூதமாகப் பரிணமித்து விட்டது.

காலகாலில் மத்திய சக்தியினால் கிஞ்சுடிக்கப்படும் நடவடிக்கைப் பத்திரிகைகளில் பட்டிட்டுக்கொள்ளும். அந்த நடவடிக்கைக் கொண்டு நல்ல காரியங்களையும் செய்யக்கூடிய; தீய காரியங்களையும் செய்யக்கூடிய; ஜனங்களுக்கு நன்மை யும் செய்யலாம்; கெடுதலும் செய்யலாம். இதே மாதிரியாக அச்சியத்தின் பத்திரிகை அந்த நடவடிக்கைகளுடைய காலில் சிக்கிக்கொண்டிருந்தோ, அவர்களுடைய குறுகியத்துக்குத் தகுந்த தாற்போல் நடவடிக்கை, கெடுதலோ செய்யும் பயங்கர சக்தி அச்சியத்தின் துக்கு உண்டு. பத்திரிகையின் ஈழமக அந்த சக்தியை அச்சியத்தின் பிரயோகிக்கிறது.

இதன்மீதில் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் பத்திரிகைகள் தோன்றும் போது, போது ஜனங்களுடைய நன்மைக்குச் சாதனமாகவே தோன்றுகின்றன. போது ஜனங்களின் உரிமையை வற்புறுத்தி, அதிகார வர்க்கங்களுடன் போராடுகின்றன. இதனால், பத்திரிகைகள் போது ஜனங்களிடையின் செல்வாக்குப் பெறுகின்றன. இந்த செல்வாக்கையும் சக்தியையும் பணக்கார ஈழமகர்கள் பார்க்கிறார்கள். அச்சியத்தின் நடவடிக்கை நல்களுக்கு அடிமைப்படுத்திக் கொள்ள ஆவரப் படுகிறார்கள். எவ்வளவுதான் பத்திரியை பத்திரியாகக் கூறியும் அதையும் அடிமைப்படுத்தும் சக்தி மறைத்துக் இருக்கிறது. கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பத்திரிகைகள் பணக்காரர்கள் கையில் போய்ச் செல்கின்றன. பிறகு, அச்சியத்திற்கும் பத்திரிகையும் சேர் பணக்

காரர்களின் கயதா நோக்கங்களை திறைபெற்றும் சாதனங்களாகி விடுகின்றன. இந்த நிலைமையில், பத்திரிகையின் எழுதுவதற்கும் பத்திரிகை நடத்துவதற்கும் வாழ்க்கைக்கும் எவ்வித உட்பத்திரும் இராது.

ஒரு பிரபல பத்திரிகாளரின் பக வகுஷங்களுக்கு முன்னால் சென்னைக்கு நடந்த ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் அக்கிரமம் வந்ததால், அப்போது கங்கிரஸ் திட்டத்தில் மதுவிலக்கு இலக்கம் சொம்பப் பிரபலமாகி விருந்தது. அக்கிரமன் கங்கிரஸ் ஆதரித்தது தீவிரமாகப் பத்திரிகையின் எழுதி வந்தது. இந்தக் கூட்டத்தில் அப்போதுபோது ஒருவர் நடுவில் குறுக்கிட்டு, "எல்லாம் சரிதான்; உங்களை விட்டுத் தெவ்வா மாங்கிரஸ் கங்குக் குத்தவகத்து விடுகிறீர்களே? ஏன்?" என்று கேட்டார். "அது என் சொந்த விஷயம்; அதைப் பற்றி இங்கே நான் பேசத் தயாராயிடுகிறேன்" என்று பத்திரிகாளரின்.

இவ்விதமாகப் பத்திரிகைகளில் எழுதுவதற்கும், எழுதுகிறவர்களின் வாழ்க்கைக்கும் உட்பத்திர மிகுமையாகிவிட்டது. ஒரு சக்தியும், பத்திரிகையில் கதா ஆதரித்தும் பிரபலமாக எழுதுவதற்கும் தங்கினால் அச்சியத்தின் துணியில் எழுதி அணிந்து கொள்வார்கள். கங்கிரஸ் மகா எம்மைய ஆதரித்துப் பத்திரியாளர் எழுதுவார்கள்; ஒருவருக்கும் தெரியாமல் வந்த திதிக்குப் பணம் கொடுப்பார்கள். அதிகாரிகளின் காரியங்களைக் கன கடுமையாகக் கண்டிப்பார்கள்; அன்றாடம் நடக்கும் கிண்டல் பார்ட்டியில் அதே அதிகாரிகளுடன் கன குறுக்குவார்கள். கெட்டுப் போன தேர்தல் தலைவர்களின் கைக்குள்ளைப் பத்திரியை உரு எழுதுவார்கள்; எழுதியவை பேரூவில் காய்வதற்குள், கெட்டு குதிதாரப் பத்திரியை உரு யானமாவார்கள்.

இந்த மாதிரி நடவடிக்கைகள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. பத்திரிகையில் அச்சியம் எழுதின சக்தி எவ்வளவோ அபாத்தான். ஒரு மாதிரி நடவடிக்கை வந்ததால் பெய்வாள் தேர்தல் தோண்டுக்கு அப்பணம் செய்கிறார் பார்; எவ்வளவோ தியாகங்கள் செய்

திருப்பார்; எழுதாமல் கையாண்டு
செய்திருப்பார். தோத்துக்காசத்
துருப்பு எடுத்துப் போட்டதையாத
பத்திரிகைக்காரர் மேற்படி தோத்
தலைவரைக் கண்ணுபிணை செய்து
தாக்குவர். மேற்படி தோத் தலைவ
ருடைய பேச்சுக்கு உள்ள சத்தியைக்
காட்டினும் பத்திரிகையில் வரும்
எழுத்துக்குத்தான் சத்தியம் செய்
வாக்கும் அதிகார வீடுக்கும்.

இப்படிப்பட்ட சத்தியை ஒன்றையோரு
தாட்டினும் சிக்காத தங்களுக்குத் தாடை
மரக் கப்பையோடுபடுத்திக் கொண்டு
முயல்வதும் கௌரவமயம்மா? அந்த
தோக்கத்துடனேதான் பத்திரிகைகளை
ஆரம்பிக்கவும், நடத்தவும் சிக்காத
அனுமதிக்கிடுவர்கள். தங்களுடைய காரீ
யங்களை யெல்லாம் போது ஐயங்களுக்கு
குத் தெரியப்படுத்துவதற்குப் பத்திரி
கைகளைப் பிரயோஜனப்படுத்துக்கொள்
மிடுவர்கள். எல்லாம் பத்திரிகைகள்
நீயிரமாகச் சிக்காவாதத் தாக்கி மட்டி
வும் இடம் கொடுக்கிடுவர்கள். ஐயங்க
ளுடைய அறிஞர் பற்றி இயல்பும்
பேரம்மீ வழிவதற்கு இடம் கொடுப்ப
தால் தங்களுக்குத் தவறாததான் என்றும்,
கேரவரும் ஆத்திரமும் உண்டே அடங்
குவித்ததான் அபாயம் அதிகமென்றும்
அவர்களுக்குத் தங்குபத் தெரியும்.

ஆனால், புத்தமோ அன்றது தோத்
தின் தீவிரமான கத்திரிய் போராட்
டமோ ஏற்படும்போது மேற்கூறிய
சத்திரிசாரம் தீவிரமே மாரி விடு
கிறது. சிக்காருக்கும் பத்திரிகை
களுக்கும் போராட்டம் ஈரத்தோடு.

இந்த புத்தம் ஆரம்பமாவபோது,
பத்திரிகைகளுக்கும் சிக்காருக்கும்
பேரிய தகராறு ஏற்படும் போலிருத்
தது. இந்தியாவிலுள்ள பத்திரிகைக்
காரர்கள் மகாத்மா காமு ஒற்றுமைப்
பா. முயல்வார்கள். முயற்சி ஓரளவு
வெற்றி யடைந்தது.

கொஞ்ச காலத்துக்கு எல்லாம்
ஈ.பி.மொ.க. தாத்து வந்தது. ஒன்
வேரது மகாநகரத்திலும் பத்திரிகை
ஆலோசனை சபைகள் ஏற்பட்டன.
இந்த ஆலோசனை சபைகளில் இருக்க
பேரிய பத்திரிகைக்காரர்கள் செயல்ப
பத்திரிகைக்காரர்களை அடக்கி ஆய்ந்து
வரும் தோண்டைச் செய்யுமாத்தார்கள்.
சிக்காத் கொடுக்க வேண்டிய எச்சரிக்க
வைகளை இயக்கமே கொடுத்தார்கள்.
இயல்பும் "பத்திரிகைக் கத்திரியம்"
காப்பாற்றப்பட்டு வந்தது!

மிதமான கத்திரி முதலியவர்கள்
கொற்பட்டபோது மறுபடி தீவிரம
யில் தொகுக்க ஏற்பட்டது. அப்போது
தோத்திக் நடத்த அமர்க்களத்தையப்
பத்திரிய செய்திகளை வெளியிடுவதில்
சிக்காத் கருமையான கட்டுப்பாடுகளை
ஏற்படுத்தினார்கள். இதைக் கண்டிப்ப
தகராறு மீ தீவிரப் பத்திரிகைகள்
தீவறு விட்டன. தீவிரப் பத்திரி
கைகள் எப்போதும் போல் நடத்து
வந்தன. பத்திரிகைகள் இயல்பும்
பிளவுபட்டதில் சிக்காருக்குக் கொண்
டப்பட்டம்.

பத்திரிகை திறத்தியதில் பயனில்க
யென்று கண்ட பத்திரிகைகாரிகள்
மறுபடியும் பத்திரிகையைத் தொடங்கி
வைத்தன. சிக்காத் கட்டுப்பாட்டுத்
தோக்கைகள் குறைத்தபாடா யிச்சை,
முன்னே பிளவுபட்டுக் காரியம் செய்
பதுபோல் செய்யாமல், எல்லாப்
பத்திரிகைகளும் ஒன்றுபட்டுக் காரியம்
செய்ய வேண்டுமென்று தீர்மானித்
தார்கள். அதே இந்தியப் பத்திரி
கைகாரிய மகாத்மா காமு மீ தீ
ட்டங்கள் வகுக்கப் பட்டன. அவற்றில்
முக்கியமானவை:—

(1) சிக்காத் கட்டுப்பாட்டைக் கண்
டிப்பதற்கு அறிஞரீயாக ஒருதான்
மக்கள் பத்திரிகைகளும் வேலை
திறத்தம் செய்ய வேண்டும்.

(2) சிக்காத் அறிக்கைகள், பட்ட
மண்பு ஐயோக்கள், பேரிய அதிகாரி
களின் பிரச்சனங்கள் முதலியவற்றைப்
பத்திரிகைகள் வெளியிடக் கூடாது.

இவற்றுள் முதல் தீர்மானத்தை
அதாரீத்து முயலாரீ மீ இத்தி
யாவிலுள்ள பெரும்பாலான பத்திரி
கைகள் வெளியாவிச்சை. ஆவெனோ
—இந்தியப் பத்திரிகைகளைத் தனித்த
மத்த திவாரியப் பத்திரிகைகள் பெரும்
பாளும் வேலை திறத்தம் செய்யலாம்.

இந்தியப் பத்திரிகை காரர்களில்
முதல் முதலாக இயல்பும் எகோரித்த
காரியம் ஒற்றுமையாக நடைபெற்றது
யிவையும் மாரிட்டத் தக்கதேறும்.

ஆனால், இந்த ஒருதான் வேலை
திறத்தத்தைத் குறித்து சிக்காத் என்
வித்ததினால் கவிரியப் பட்டிருக்க மாட்
டார்கள். இதற்கும் அயில்களுக்கு
எவ்வித கார்பதற்கு முயல்க்க. ஆனால்,
இவ்வாறு தீர்மானம் இருக்கிறதே,
அது சிக்காவா சோம்பவும் பாடுகக்
கூடியது. எந்த தோக்கத்துடனோ
"பத்திரிகைகள் நடக்கட்டும், சிவ்
சமயம் சிக்காவாதத் தாக்கி எழுதி

தான் சந்தித்ததில் தாம் குறைத்து போயிருக்கிறது. இதனால்தான் சாஸ்திரியர் கொள்கைகள் உட்கொண்டன. பாட்டில் பாவம் என்னும் அம்சமே இவ்வாறு போயிருக்கிறது.

தாய்ப்பாணத்தின் சித்தனாகவே அதிகமாகக் கையாளக் கையாண்டு மேற்படி குறைகள் எல்லாம் சீக்கிரம் சரிசெய்தன. இன்னும் மேலாக சிவஸமையத்தான் அடைப்தம்.

அகாடமி நிறுப்பத்தம்

இதன்மூலம் 'மீதுவிலி அகாடமி' என்ற இக்கூட்டம் படித்தவர்களைப் பழைக்கப்படும் சந்திர விதவத் தனம் சென்ற பிறகுதான் வருஷ காலமாக உட்கு வருகிறது.

இந்த சமையின் சீக்கிரங்கள் பெரும்பாலும் தமிழ்ச்சொற்கள்; தமிழ்நாடு தாய்மொழியாகக் கொண்டுவந்தன. ஆனால், எப்படியோ இந்த சமையின் தாய்ப்பாணத்தின் துவேஷம் குடிசென்று விட்டது. பின்னர் துவேஷம் மறைந்த ஒரு சம்பவமாகும்.

சாதாரணமாய் சந்திர விதவத் சமையாளர் தமிழ்நாடு சம்பந்தமாக வந்த குறைமைய அனுப்பித்திருக்க வேண்டும்? ஏதெனவே தெலுங்கு, சாஸ்திரியர்கள் பிரபலமாகத் திருப்பவது உத்தேசித்தும், தமிழ் மக்கள் இது விஷயத்தில் காட்டும் மனச்செய்ய மூன்றுக்கும் தமிழ் சாஸ்திரியர்களுக்கு முன்னால் காட்டினும் அந்நி பிரபலமாய் கொடுத்திருக்க வேண்டும். இது சிவமயம், செயல் வேண்டியது. இயற்கை.

ஆனால், அகாடமிகாரர்கள் செய்தவருவது என்ன? "பத்திர துவேஷம்" என்பார்களே, அந்நாதிரு தன்மொழியின் துவேஷம் கொண்டவர்களைப் போல் காரியக்காரர் செய்தவருக்குகள். தமிழ் சாஸ்திரியர்களை வளர்ப்பதற்கு முயற்சி செய்வதற்குப் பதிலாக, அவற்றை விவக்குவதற்குச் சங்களை நடத்தி கொண்டிருக்கிறார்கள். மீட்டும் பெரும்பாலான கச்செரி புரோகிராமங்களில் ஒரு தமிழ்ப் பாட்டுத்தான் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். தமிழ்நாடு தமிழ் இனமையும் அவைநிற்பதற்காகவே இவ்வீதம் ஒரு பாட்டைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்குத் தேவையாகிறது. இது விஷயத்தில் சந்திர விதவத் தனம் குறை சொல்வதற்கில்லை. என்னென்ற இந்த விதவையாகவே வேறு சமையாளர்கள் அதிகமாகத் தமிழ்ச் சித்தனாகவேப் பாடுகிறார்கள். அகாடமியில் மட்டும் இவ்வீதம் தன்மொழி விவக்குவதற்குத் காரணம் நிற்பதற்குமத்திர விருக்க வேண்டுமல்லவா?

அகாடமி சீக்கிரங்கள் தமிழுக்கு விசேஷமாய் இத்தனைய நிற்ப்பதற்குக் கையாண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதற்கு சித்தமாய் அத் தாட்சிதம் சில இருக்கின்றன.

இந்த வருஷம் நவம்பர் மணி ஐய் புரோகிராமியில் ஒரு தெலுங்கு சம்பந்திதப் பாட்டுத்தனம் நாலு தமிழ்ப் பாட்டுத்தனம் போட்டு அனுப்பி இருந்தார். மதரை மணி ஐயுரைக் காட்டிலும் விதவத் தில் கலா கண்ட மகரம் உள் யாரோ அகாடமி சீக்கிரங்களில் இருக்க வேண்டும்! அவர்கள், அவர் போட்ட பழைய பாட்டு நியதிப் பாட்டுக்களில் முக்கிய விவக்கி விட்டார்கள். எனவே, புரோகிராமியில் ஒரு பாட்டுத்தனத்தான் அச்செரி இருந்தன. மணி ஐயர் பாட்டுப்போது, "மகரம்" அகாடமிகாரர்களே? உங்களுக்குத் தமிழ் என்னும் அறிவையு வேதப்பா? போட்டும், இங்கு ஒரு தெலுங்குச் சித்தனாகவேயே கொண்டு" என்ற சேத்தனம் கொண்டு பாடினார்!

பூமதி எம். எம். அப்பாதுராய் தமது புரோகிராமியில் நாலு தமிழ்ச் சித்தனங்களும், மத்திர சித்தனங்கள் நாலும் போட்டு அனுப்பி இருக்க, தமிழ்நாடு சித்தனம் இங்கு இருக்க புரோகிராமியில் சேத்தனவிட வேண்டுமென்று அகாடமி சீக்கிரங்கள் சொல்ப சொல்ப வற்புறுத்தினார்கள். (ஒரு தெலுங்கும் பாட்டு அதிகமானால் கச்செரி சந்திரம் காப்பாற்றப் படும் என்று என் மினைத்தாராசேசர், (செய் விவக்கி) தங்கன் இவ்விதப்படி பாட்டைத்தத் தங்களுக்கு சட்ட பூர்வமாய் உரிமை இருப்பதாகக் கூடப் பயமுறுத்தினார்கள். இதற்கெல்லாம் எம். எம். அகாடமியிலிருந்து, எட்டு சித்தனங்களில் நாலு தமிழாசிரியர் பாடினார். அவருடைய கச்செரிக்குத்தான் என்ன பாட்டெனவும் விட அதிகம் போர் வந்திருந்தார்கள்.

இந்த இரண்டு உதாரணங்களினாலும் அகாடமிகாரர்கள் தமிழ்ப் பாட்டைத் "தமிழ்" என்ற காரணத்தக்காகவே வெறுத்த ஒதுக்குகிறார்கள் என்று சம்பந்தமாய் ஏற்படுகிறது.

ஆனால் அகாடமியார் இத்தனைய பாணத்தினைத் கொண்டைய அனுப்பிப்பதினால் ஒத்தும் மோசம் முழுவிடப் போய் விடா தென்பது சித்தமாய். பூமதி எம். எம். மூடிக் கொண்டால் உலகம் அந்தமீத விடாது. மறுமீதன் சேகலை கருத்துக் கொண்டு போய்விட்டால் கையில் பொழுது விடியுமாய் இருந்த விடாது. தமிழ் மக்களின் ஏகேபித்த விருப்பம் என்னும் மகத்தான பணம் தமிழ் இனம் இயக்கத்திற்கு இருக்கிறது. தாய்ப்பாணத்தின் துவேஷம் கொண்ட சிலர்

சான்றாகியதால் முயற்சியும் தமிழகத்தில்
வளர்ச்சியைப் சேர்த்துவிட முடியாது. தம்
நிலையிலும் ௧௮௮௨-௧௮௮௩ க்குள் தந்தித் தொலைபேசியும்
சூழ்நிலையும் உயர்ந்த சங்கீதமும்,
உயர்ந்த கல்வித்தரத்தையும் அனுபவிக்கும் சங்கீதத்
தரங்களையும் தமிழகப் பிழைப்பதிலும் தந்தித்
தொலைபேசியில் மேலும் மேலும் பரவும்.
இதனால் சர்க்கார் சங்கீதமும் மேன்மை
பெறும்.

கேரகஸை ஹாஸல் கப்ஜேதரீகன்

மெய்யியலில் இத்தொழிற் தொட்டுச் சாத்திரம், உடனே அதன் அருகு நுழைந்தது. கலையும் அப்படித்தான். சட்டதிட்டங்கள், விசம்பந்தங்கள், அதிகார அளவுகள் இவற்றினால் எல்லாம் கலையின் மேன்மை குறைந்ததாய்போகும். சமையலையும் இடத்தில் கலையும் உற்சாகமாக உள்ளது. கோகலே ஹாஸில் ஸ்டாப் ரூட்டில் ஸ்டாப்பிங் ஆரவில் ஸ்டாப் கச்சோரிதன் இத்தகைய சமையல்கள் மேன்மை பெற்றது என்று கச்சோரித்தான். சில விதமானவைகள் அச்சுடிலிதாம் கச்சோரி செய்தார்கள்; கோகலே ஹாஸிலிதாம் கச்சோரி செய்தார்கள். இரண்டு கச்சோரிதாயும் கோட்டங்கள் ஒக்கொரு தடனையும் கோகலே ஹாஸ் கச்சோரிதான் விசேஷம் என்று அப்படியாயும் தந்தார்கள்.

பெரு. கோக்கலை ஸ்தலத்தில் ஸ்ரீ ஜி. என். பரஸ சப்பிரமணியம் கச்சேரி செய்தார். கொம்பு பேரூரை கச்சேரி. ஜி. என். பி. கச்சேரி எனின் விஷயத்தில் ஒரு கஷ்டம் ஏற்பட்டதென்றால், காய்த்துக்கொண்டால் பிசமாநாச காய்த்துக் கொள்கிறது. காய்த்துக்கொண்டால் அடியோடு படுத்தக் கொள்கிறது. அவருடைய ஒரு மோடியோக் கச்சேரிமையக் கொட்டுவிட்டு, "ஆறா ஜி. என். பி. கச்சேரி கொட்டாத கால எண்ணத்துக்கு?" என்று கம் கிள்கொள்கிறீர்கள் கொள்கிறீர்கள். அவர்கள் அவருடைய அடுத்த மோடியோக் கச்சேரிமையக் கொட்டுவிட்டு எல்லாம் பிசமாநாச எண்ணத்துக்கு கால விஷயங்கள்.

கேசரேஜை ஹாஸில் 27.4 அலகுமையுள்
சேரி சேருங் கையத்துக்கொண்டது. சரீரம்
வாய்த்துக் கொண்டதோடு பக்க வரத்
தியாகளும் ஹாஸாய்ச் சேர்த்தன. பரஸ்ச்
சாட்டி மணி மீருதலாக், பர்ப்பர வெக்சுட்
சரமய்ய பிழல். சரமயில் சரல் ரவல்குத்,
கேட்பசேனச்? மோதலம், துந்தோன் சச
ஆலபசங்கக் வெகு அருகமயர லுத்தன.
ஹரிகாம்பேஜி சசலாஸ், சரம்போஜியில்

“மகா இராமன்” என்னும் சித்திரப்படம் நம்
நாயக சோயித்தா. திகழியின் “ராமன்
சந்திரன்” என்னும் இரண்டாம் பாகம் சித்திர
பாடலாக அரங்கேற்றம் ஆகியது. மகா இராமன் பாகம்
மிகவும் மகிழ்ச்சியைத் தரும்.

1934 ஆம் ஆண்டு சரந்தாவின் பரத சாட்டியம், வெளி மகாசபைத் திவிலிருந்து ஒரு பெண்மணி தமிழ்சாட்டியம் வந்து, பரதாட்டியம் கலை கலைப் பயிலுதல் என்பதற்காகவே அவரைப் பரதாட்டியம் தரும். அந்தக் கலைகளை அவர் பயிலுதல் பயின்று, 1945 கத்திராக ஆங்கிலுதல் என்பது சொல்பவம் பரதாட்டியம் வெண்மயம். இந்தி சரந்தாவின் சாட்டியத்தில் தீவிர சக்தி தரும்புதது. ஒவ்வொரு அகசக்தியும் ஒரு பரிசுதையும், பரிசுதையும் கலைகளைப். பந்தாட்டங்கள் பரிசுதையும் இது ஒரு தனிச் சிந்தையாகும். சாட்டியம் ஆங்கிலுதல் கலைபயோகத்தை ஆங்கில வியாபாரத்தின் இடமிருந்து, சாட்டியம் தோற்றங்கள் எல்லாம் தமிழ்சாட்டியம் பவைய அபூர்வ சிந்தையாகி கலை ஆட்டியத்தைப் பருகுகள். இந்தத் தன்மை பெல்லாம் சரந்தாவின் சாட்டியத்தில் பெருந்தி வருகின்றது. அபிவிருத்திக்கு இன்னும் எவ்வகையிலும் இடம் இருக்கத்தான் முடியுதது. சாட்டியம் கலைகள் தேர்த்தல்களிடம் சரம் கலைகள் கலைகள் இந்தி சரந்தாவின் இன்னும் ஏற்படவில்லை. அபிவிருத்திக்குரியவர்களைத் தன்மை இவ்வாறு இடெல்லாம் கலைகளில் ஏற்பட வேண்டும்.

30௨ திருமதி டி. கே. பட்டம்மாணியின் கச்சேரி நடந்தது. கச்சேரிமகனாக இருந்தது. ஐஸ் லாசனி, ஆப்பிள்பேர்டும் இட்லி; அப்பாவாழும் இட்லி. கச்சேரி தமிழ் மயம், சமையலோர் எல்லோரும் கச்சேரி குடியும்வணங்கியிருந்து ஆனந்தமாக ரவிரத்தர்கள். ராஜலிபயத்தில் கணவனைய அதுபவித்தார்கள். இந்தவேலைக்குப் பிறகும் "வங்கி கணவன்" பரட்டாபர் சேட்டு உண்ணம் உருகிறார்கள்.

பக்க வாதியியல்புறநம் அமைச்சுணையா
யுணர்ந்தம். பிழல் சந்தையுணர்நம் ; பிழ
தயுணர் சந்தையுணர்நம்.

1312 அரியங்குடி சாமரணிய ஸ்வாமியின் கச்சேரி கிட்டத்தட்ட "மத்திய கச்சேரி" என்று சொல்லக் கூடியதாக விருந்தது. கோரவேலு ஸ்வாமி எங்குள்ள ஸ்வாமிகளுக்குக் குடி எந்து தொன்றுதெனது. "எந்தேனோ மகாஸூபகைய" என்று பஞ்சாங்கியின் கீர்த்தனம் பாடியதும் கச்சேரி மேலும் உடிகடும் என்று ஆகிவிட்டது. பத்துவரையி சரகத்திறும்பு சுவரத்திறும்பு சபையோரைக் கொண்டு போய் விட்டனர்! புரோகிதரமைப்பு

பார்த்திபன் கனவு

“கனவு”

மூப்பத்திரண்டாம் அத்தியாயம்
உறையூர் சிறைச்சாலை

விக்கிரமன் உறையூர் சிறைச் சாலையில் ஒரு தனி அறையில் அடைக்கப் பட்டிருந்தான். சிங்க தனம் ஏறிச் செங்கோல் செலுத்த வேண்டிய ஊரில் சிறையில் அடைக்கப் பட்டுக் கிடப்பதை நினைத்து நினைத்து அவன் துயரச் சிரிப்புச் சிரித்தான். இளம் வயதில் அவனுடைய தந்தை அரசு செலுத்திய காவல்து ஞாபகங்கள் அவனுக்கு அடிக்கடி வந்தன. பார்த்திப மகாராஜா போர்க்கோலம் பூண்டு விளம்பிய காட்சி அவன் மனக்கண் முன்னால் பிரதீபம்சமரச நின்றது. அதற்கு முதல் நான் மகாராஜா இரகசிய சித்திர மண்டபத்துக்குத் தன்னை அழைத்துச் சென்று அவனுடைய கையால் எழுதிய கனவுச் சித்திரங்களைக் காட்டிய தெல்வாம் ஓவ்வொன்றாக நினைவுக்கு வந்தன. ஐயோ! அவை தெல்வாம் கணவராகவே போகவேண்டியது தான் போலும்! தந்தைக்குத் தான் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றலாக மேன்மையும் ஆகை அவனுக்கு இதுவரையில் இருந்தது. இப்போது அடிவேரோடு போய் விட்டது. பல்லவ சக்கரவர்த்தியின் கட்டளைையை எதிர்பார்த்து இந்தச் சிறைச்சாலையில் எத்தனை நாள் கிடக்க வேண்டுமோ தெரியவில்லை. அவரிடமிருந்து என்ன கட்டளை வரும்? மரண தண்டனைவை நிறைவேற்றும்படிதான் அநேகமாகக் கட்டளைவரும். பார்ப்பன் அந்தக் கட்டளைையை நிறைவேற்றச் சித்தமா யிருப்பான். தன்னுடைய கதியைப் பற்றி யாருக்கும் தெரியக் கூடப் போவதில்லை. பார்த்திப மகாராஜாவின் பெயராவது ஐயங்களுக்கு வெகு காலம் ஞாபகம் இருக்கும். தன் பெயரைக்கூட எல்லாரும் மறந்து விடுவார்கள்!

செல்பகத் திவிவிருந்து தான் திரும்பி வந்ததென் என்னும் கேள்வியை விக்கிரமன் அடிக்கடி கேட்டுக் கொண்டான். என்னஞ் சிறு திவா

யிருந்தாலும் அங்கே கதர்நிப ராஜா வாக சாதுவபாரம் செய்தது எவ்வளவு சந்தோஷமா யிருந்தது! அதை விட்டு, இப்படித் தன்னத்தனியே இங்கே வரும் பைத்தியம் தனக்கு எதற்காக வந்தது?

அந்தப் பைத்தியத்தின் காரணம் களைப் பற்றியும், அவை எவ்வளவு தூரம் நிறைவேறின் என்பதுபற்றியும் விக்கிரமன் யோசித்தான். செல்பகத் திவிவிருந்தபோது பொன்வி கதியையும் சேழுவன் காட்டையும் எப்போது மர்க்கப் போகிறோம் என்ற ஏக்கம் மீண்டும் மீண்டும் அவனுக்கு வற்பட்டது. ஆனால், சேழாநாட்டின் மேல் அவனுக்கு எவ்வளவு ஆசை இருந்தாலும் ஒரு பக்கத்தில் வெறுப்பும் இருந்தது. சேழாநாட்டுமக்கள் கதர்நிபத்தை மறந்து, வீர மிழந்து பல்லவ சக்கரவர்த்திக்கு உட்பட்டிருப்பதை நினைக்க நினைக்க அவனுடைய வெறுப்பு மிகுந்தது. அத்தகைய ஜனங்களுக்கு அரசனு யிருப்பதை விடச் சின்னஞ் சிறு செல்பகத் திவின் மட்களுக்கு அரசனு யிருப்பதே மேல் என்றும் அவன் நினைத்ததுண்டு. அந்த எண்ணம் இப்போது சிறையில் இருந்த சபடம் பதின்மடங்கு அநிகழவிரிந். வீர பார்த்திப மகாராஜாவின் புதல்வன் உறையூர் சிறைச் சாலையில் இருப்பதைக்கூடத் தெரிந்து கொண்டவரென்றானே இந்த ஜனங்கள் இருக்கிறார்கள்?

தாயகரைப் பார்க்க வேண்டுமென்ற ஆசை மூன்றிருந்தது. அதுவும் நிறைவேறவில்லை. நிறைவேறுமாயே சாகிப் போகிறேமோ, என்னமோ?

அப்போதும், சூத்தவி!—அவளை நினைக்க மனம் விரும்பதற்கு விரிவானது ஆக மட்டும் முயன்றான். ஆனால், முடியவில்லை. சூத்தவியை நினைத்ததும், விக்கிரமனுக்குப் பளிச்சென்று ஓர் உண்மை புலனாயிற்று. செல்பகத் திவிவிருந்து விளம்பி வந்ததற்குப் பல காரணங்கள் அவன் கற்பித்துக் கொண்டிருந்த யோனாலும்,

உண்மையான காரணம்—அவனுடைய மனதின் அந்தரங்கத்தில் கிடந்த காரணம்—இப்போது தெரிய வந்தது. குந்தவிதான் அந்தக் காரணம். இரும்பு மிகவும் வலிமையானதுதான்; ஆனாலும், கார்த்தத்தின் முன்னால் அதன் சக்தி யெல்லாம் குன்றி விடுகிறது. கார்த்தம் இழுக்க இரும்பு ஓடி வருகிறது. குந்தவியின் சந்திரவதனம்—ஓ, இவ்வீ!—அவனுடைய உண்மையான காதல்தான்—தன்னுடைய இரும்பு நெஞ்சத்தை இளங்கி விட்டது. அந்தக் கார்த்த சக்திதான் தன்னைச் செண்பகத் தீவிலிருந்து இங்கே இழுத்துக்கொண்டு வந்தது. இதற்காக அவள் பேரில் அவனுக்குக் கோபம் வந்ததா?—ஆமாம்; கரமாகக் கிடந்த தன்னை எடுத்துக் காப்பாற்றியவள் அவள் என்று தெரிந்த பிறகு கூட அவனுக்குக் குந்தவியின்மேல் கோபம் இருந்தது. தன்னுடைய கதந்திரப் பிரதிக்கையை நிறைவேற்றுவதற்கு அவள் குறுக்கே நித்பான் என்ற எண்ணந்தான் காரணம். ஆனால், கடைசி நாள் அவனுடைய பேச்சிலிருந்து அது தவறு என்று தெரிந்தது. "இவரை மன்னிக்கும்படி நான் என் தந்தையிடம் கேட்கமாட்டேன்; ஆனால் மரண தண்டனையை நிறைவேற்றுவதற்கு மூன்று விவரை மணம் புரிந்து கொள்ள அனுமதி கேட்டேன்" என்று எவ்வளவு கம்பீரமாய்க் கூறினான்! இந்திகைய பெண்ணின் காதல் அறிவதற்காகச் செண்பகத் தீவிலிருந்துதான் வரலாம்? சொர்க்கலோகத்திலிருந்து கூட வரலாமல்லவா? ஆகா! இந்தத் துரோகியான மாரப்பன் வந்து குறுங்கிட்டிராவிட்டால், குந்தவியைத் தானும் வருகிற அமாவாசை யன்று கப்பவேழிச் செண்பகத் தீவுக்குக் கிளம்பி விடுக்கலாமே!

அமாவாசை நெருங்க, நெருங்க. விக்மிரமனுடைய உள்ளக் கிளர்ச்சி அதிகமாயிற்று. அமாவாசை யன்று

செண்பகத் தீவின் கப்பல் மாமல்லபுரம் துறைமுகத்துக்கு வரும். அப்பிறும் இரண்டு நாள் தன்னை எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும். எப்படியாவது தப்பித்துக் கொண்டு அமாவாசை யன்று மாரமல்லபுரம் போகக் கூடுமானால்?.....

இவ்விதம், விக்மிரமன் எண்ணாததெல்லாம் எண்ணினான். ஒவ்வொரு நிமிஷமும் அவனுக்கு ஒரு யுகபாயிருந்தது. கடைசியில் அமாவாசைக்கு முதல் நாள் மாலை மாரப்ப பூமி விளந்தான். விக்மிரமனைப் பார்த்து நமஸ்கருத்துக் கொண்டே, "ஓ! இரத்தின விபரபாரியாரே! காஞ்சியிலிருந்து கட்டளை வந்துவிட்டது" என்றான்.

ஒருகணம் விக்மிரமன் நடுங்கிப் போனான். கட்டளை என்றதும், மரண தண்டனை என்று அவன் எண்ணினான். மரணத்துக்கு அவன் பயந்தவன் எல்லவானாலும், கொடியராளிகளின் கத்திக்கு இரையாவதை அவன் அருவருத்தான்.

ஆனால், மாரப்பன், "காஞ்சிக்கு உண்டைப் பத்திரமாய் அனுப்பி வைக்கும்படி கட்டளை. இன்றிரவு இரண்டாம் ஜாமத்தில் கிளம்ப வேண்டும். பித்தமாயிரு" என்றதும் விக்மிரமனுக்கு உற்சாகம் பிறந்தது. வயியில் தப்புதற்கு எத்தனையோ சந்தர்ப்பங்கள் மெரிடலா மல்லவா? அல்லது போராடி, வீர மரணமானது அடையலாமல்லவா? இது இரண்டும் சாத்திய மில்லாவிட்டால், சக்கரவர்த்தியின் முன்னிலையில் இவ்வேரு நடவை "அடிமை வாழ்வை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டேன்; கதந்திரத்துக்காக உயிரை விடுவேன்" என்று சொல்வதற்காவது ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்படலாமல்லவா? ஆகா! சூத்தவியும் பக்கத்தில் இருக்கும்போது இம்மாதிரி மறுமொழி சொல்வதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் அதைவிடப் பேரிய பாக்ஷியம் வேறு என்ன இருக்க முடியும்?

முப்பத்துவாசையும் அத்தியாயம்
அமாவாசை முன்னிரவு

அன்றிரவு ஒரு ஜாமம் ஆனதும் கிதைச்சாலைக் கதவு திறந்தது. மாரப்பனும் ஆயுதத் தரித்த வீரர் சிலரும்

வந்தார்கள். விக்மிரமனுடைய கைகளைச் சங்கிலிகளால் பிணைத்து வெளியே அழைத்துச் சென்றார்கள்.

வாசலில் கட்டை வண்டி ஒன்று ஆயத்தமாய் நின்றது. அதில் விக்ரமன் ஏறிக்கொண்டான். அவனுக்கு முன்னும் பின்னும் வண்டியில் சில வீரர்கள் ஏறிக்கொண்டார்கள். அவ்விதமே வண்டிக்கு முன்னாலும் பின்னாலும் சிலர் நின்றுகொண்டனர்.

சிறை வாசலில் மாரப்பன் அந்த வீரர்களின் தலைவனாகத் தோன்றிய வகைக் கூப்பிட்டு, அவன் காதோடு காதோ இரகசியமாகச் சொன்னான். பிறகு, உரத்த குரலில் "விளம்பவரம்" என்றான்.

உடனே, வண்டிக்காரன் வண்டியை ஓட்டி, முன்னாலும் பின்னாலும் நின்றவர்களும் போகத் தொடங்கினார்கள்.

உறையூர் வீதிகளின் வழியாக வண்டி போய்க் கொண்டிருந்தது. முன்னெல்லாம்பேரல் இப்போது இரவில் விளக்குகள் எரியாமல் நகரம் இருளடைந்து விடப்பதைப் பார்த்ததும், விக்ரமனுக்கு என்னமோ செய்தது! ஆகா! சோழநாட்டுத் தலை நகரமான உறையூர்தானா இது?

"ஏனாங்க, சாநியார்களே! இந்தப் பிள்ளையாண்டான் யாரு? இவனை எங்கே அழைத்துப் போறீங்க?" என்ற பேச்சைக் கேட்ட விக்ரமன் திடுக்கிட்டான். பேசியவன் வண்டிக்காரன்தான். ஆனால், அந்தக் குரல்... பொன்னன் குரலாக வல்லவா இருக்கிறது? அப்படியும் இருக்க முடியுமா?

வீரர்களில் ஒருவன், "உனக்கு என்ன அப்பா, இந்த வம்பு? பேராமல் வண்டியை ஓட்டு!" என்றான். அதற்கு வண்டிக்காரன், "எனக்கு ஒன்று மில்லை, அப்பா! ஆனால் ஊரெல்லாம் பேசிக்கொண்டிருக்காங்க. யாரோ சென்பகத் தீயிலிருந்து வந்த ஒற்றனாம்; இரத்தின வியாபாரி மாநிலி வேளும் போட்டுண்டு வந்தானாம். சக்கரவர்த்தி மகன் குந்தவி தேவியைய ஏமாற்றி விட்டானாம், அப்போர்ப்பட்டவனை நாம் சோதிப்பதென்று பிடித்து விட்டாறாம். அப்படியெல்லாம் ஊரிலே பேச்சை யிருக்கே, அவன்தானா இவன் என்று கேட்டென்" என்றான்.

"ஆமாம்; அவன்தான் என்று வைத்துக்கொண்டேன்" என்றான் ஒரு வீரன்.

"எங்கே அழைத்துக்கொண்டு போறீங்கயோ?" என்று வண்டிக்காரன் கேட்டே, "எங்கே அழைத்துக் கொண்டு போவாங்க? காஞ்சிபுரத்துக்குத்தான்" என்று மற்றவர்களிடமிருந்து கேட்டது.

"அடே அப்பா! அவ்வளவு தூரமா போகவேண்டும்? நீங்கள் ஏழெட்டுப் பேர் காவலுக்குப் போறீங்கயோ, போதுமா? வழியிலே இவனுக்கு யாராவது ஒத்தாசை செய்து தப்பிச்சு விட்டார்களானா என்ன செய்வீங்க?" என்றான் வண்டிக்காரன்.

பேசுவதற்கு உண்மையில் பொன்னன்தானே? தனக்குத்தான் சமீபமானதாகச் செய்தி தெரிவிக்கிறதே? வழியில் வந்து ஒத்தாசை செய்வதாகக் கூறுகிறதே?—இவ்விதம் விக்ரமன் வியப்புடன் எண்ணமிட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது, சற்றுப் பின்னால் வந்த வீரர் தலைவன் "யார் அங்கே? என்ன பேச்சு?" என்று அதட்டியே, மெனமன் குடிக்கொண்டது. பிறகு, வண்டிக்காரனாவது வீரர்களாவது பேசவேயில்லை.

காவலரீக் கரைக்கு வந்ததும் வண்டி நின்றது. விக்ரமனும் வண்டியிலிருந்து வீரர்களும் இறங்கினார்கள். ஆறாங்கரை யோரமாக ஒரு படகு ஆயத்தமாக யிருந்தது. அங்கே ஒருவன் கையில் தீவரத்தியுடன் நின்று கொண்டிருந்தான்.

எல்லாரும் கீழிறங்கியதும் வண்டிக்காரன் வண்டியைத் திருப்பிக் கொண்டே "போயிட்டு வரீங்களா! ஒற்றன் ஐக்கிரதையாய்க் கொண்டு போய்ச் சக்கரவர்த்தியிடம் சேர்ப்பியுங்கள்; வழியிலே ஒரு காட்டாறு இருக்கிறது; பத்திரம்!" என்றான். அப்போது தீவரத்தி வெளிச்சம் அவன் முகத்தின் மீது அடித்தது. விக்ரமனுக்கு அந்த முகத்தைப் பார்த்ததும் பெரும் ஏமாற்ற முண்டாயிற்று. ஏனெனில், அவன் பொன்னன் இவன். ஆனால், அவனுடைய கண்களில் அந்த ஒளி—எங்கேயோ பார்த்த முகமாயிருக்கிறதே?—சட்டென்று உண்மை புலனாயிற்று. பொன்னன்தான் அவன்! முகத்தில் பொய் மீனா வைத்துக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறான். அவன் கூறிய வார்த்தைகளின் பொருள் என்ன? வழியில், காட்டாற்றின் சமீபத்தில் தன்னை வந்து விடுவீங்க

வருவதாகத்தான் சொல்லி யிருக்க வேண்டும். இந்த எண்ணத்தினால் விக்கிரமனுக்கு யிருந்த உற்சாகம் உண்டாயிற்று.

படலில் ஏறி அற்றைக் கடந்தபின் அவர்கள் நடுநூலாம் வளையில் கால் நடை யாகப் பிரயாணம் செய்தார்கள். பிறகு சாகியோரம் இருந்த ஒரு மண்டபத்தில் படுத்துத் தூங்கினார்கள்.

மீண்டும் அதிகாலையில் எழுந்து மாட்டு வண்டி பிடித்துக்கொண்டு பிரயாணமாணுர்கள். அன்று பொழுது சாயம் சமயத்தில் பரந்திக புரத்தைத் தாண்டினார்கள்.

இலிக் கொஞ்ச தூரத்தில் கரட்டாறு வந்து விடும் என்று விக்கிரமன் ஒருவாறு தெரிந்து கொண்டிருந்தான். அந்த வண்டிக்காரன் பொன்னாறு யிருக்கும்பட்சத்தில், அவன் தங்குச் செய்தி சொன்னதும் உண்மையாயிருக்கும்பட்சத்தில், இங்கேதான் தனக்கு உதவி வர வேண்டும். "யார் வருவார்கள்? எப்போது வருவார்கள்?" என்றெல்லாம் எண்ணி விக்கிரமனுடைய உள்ளம் பரபரப்பை அடைந்தது.

அஸ்தமித்து இரண்டு நாழிகை இருக்கும். அந்த அமாவாசை இருட்டில் சாகியில் ஜனநடமாட்டம் அதிகமாக யிருந்ததைக் கண்டு விக்கிரமன் வியந்தான். ஆங்காங்கு சிறு சிறு கும்பலாக ஜனங்கள் போய்க் கொண்டிருந்தார்கள். கோலிலுக்குப் போகிற வர்களைப் போல் அவர்கள் காணப்பட்டார்கள். வெலி பிடித்தவர்களைப் போல் ஆடக்கொண்டும் பாடிக் கொண்டும் போனார்கள். சிலர் மஞ்சள் வஸ்திரமும் அணிந்து கொண்டிருந்தார்கள். ஒவ்வொரு கும்பலிலும் ஒருவர் தோர்த்தி பிடித்துக் கொண்டிருந்தான். இன்னும் இந்தக் கும்பல்களில் சிலர் நீண்ட கத்திகளை எடுத்துச் சென்றது விக்கிரமனுக்கு ஒருவாறு பயங்கரத்தை யளித்தது. இலிக் கொல்லாம் எங்கே போகிறார்கள்? கையில் கத்திகள் என்னத்திற்குக் கொண்டு போகிறார்கள்?

இந்தக் கால்களைப் பார்த்த மாரப்பனுடைய வீரர்கள் தங்களுக்குள் இசகியமாகப் பேசிக் கொண்டதில் சில வார்த்தைகள் விக்கிரம

னுடைய காதிலும் விழுந்தன. "பத்திரகாளி" "நரபலி" "கபாவணபரவர்" என்றும் சொற்கள் அவனுக்குத் திகைப்பையும் பயத்தையும் உண்டாக்கின. மகேந்திர மண்டபத்தின் வாசலில் மகா காலபரவரும் மாரப்பனும் பேசிக் கொண்டது அவனுக்கு நினைவு வந்தது. ஒத்தோ! இன்றைக்கு அமாவாசை இரவல்லவா? மாரப்பன் ஒருவேளை தன்னைக் காஞ்சிக்கு அனுப்புவதாகச் சொல்லி உண்டலையில் கர்ப்ப வரவாளின் பங்கிக்குத்தான் அனுப்பி யிருப்பானோ!—இவ்விதம் அவன் எல்லாவிடக் கொண்டிருக்கும்போதே "ஓம்காளி! ஜயகாளி" என்ற பல குரல்களின் வகோபித்த கோஷம் அவன் காதில் விழுந்து, மயிர்க் கூச்சல் உண்டாக்கிறது. அவ்விதம் கோஷித்தவர்கள் அடுத்த நிமிஷம் விக்கிரமன் இருந்த வண்டியைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். அவர்கள் கையில் நீண்ட கூரிய கத்திகள் நட்சத்திர வெளிச்சத்தில் மின்னியது தெரிந்தது. "ஓம் காளி ஜயகாளி" என்ற கோஷங்களுக்கு மத்தியில் "எங்கே பகி!" என்று ஒரு பயங்கரமான குரல் கேட்டது.

இதற்குள் வண்டிக்கு முன்னாலும் பின்னாலும் வந்த வீரர்கள் ஒரே ஓட்டமாய் ஓடி விட்டார்கள். வண்டியில் இருந்தவர்களும் தொப்புத் தொப்பு என்று குதித்து ஓட்டம் பிடித்தார்கள். வண்டிக்காரன் அந்தர்த் தானமாக விட்டான். விக்கிரமன் கைகள் சங்கிலிகளால் வண்டியின் சட்டத்துடன் பிணைக்கப் பட்டிருந்த படியால், அவனாவ் மட்டும் வண்டியிலிருந்து குதிக்க முடியவில்லை. பீதியடைந்திருந்த போதிலும், இன்னது செய்வதென்று தெரியாமல் திகைப்புண்டிருந்தான். அப்போது வண்டியின் பின்புறத்தில் ஒரு குரல் "மகாராஜா! பதற வேண்டாம்! நான் தான் சொன்னேன்!" என்று கேட்டது. அடுத்த நிமிஷம் பொன்னன் வண்டியில் ஏறிச் சங்கிலிகளை அவிழ்த்தெறிந்தான். விக்கிரமன் வண்டியிலிருந்து குதித்ததும், இரண்டு உயர் ஜாதிக்குதிரைகள் சிதறாமல் நிற்பதைக் கண்டான். "மகாராஜா! ஏறுங்கள் குதிரைமேல்! ஒரு கணமும் தாமதிப்பதற்கில்லை" என்றான் பொன்னன்.

என் மனைவி!

(ஒரு வேடிக்கை வழக்கு)

“துடீஸன்”

மீள் சாத்தருமாரிக்கு காசுது கத மாதத்தில் ஒரு கபயோக கப நிவத்திய விவாகம் செய்யலதென்று அவர்களுடைய பெரியோர்கள் எல்லாருஞ் சேர்ந்து நிச்சயித்திருந்தார்கள். ஆனால் அந்தக் கல்யாணம் எட்ட விரோதமாகத் தெய்வம் அது நடப்பதைத் தடை செய்து ஓர் உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்றும் மீஸ்டர் சாஜாமணி கோர்ட்டில் வழக்குத் தொடுத்தார்.

அன்று கோர்ட்டில் எய்ராப் போட்டால் கொள்ளு விழாது. அவ்வளவு கூட்டம்! எங்கு பார்த்தாலும் ஸீனிமா ஈடிகர்களும், கடிதகங்களும், பட முதலாளிகளுமாகவே காணப்பட்டன.

ஸர் வாயாடி எழுந்திருந்து “காஸ் இந்த வழக்கில் மனுதான் சாஜாமணியின் சார்பாக ஆஜராதேன். எதிர் மனுதான் தமது பெண் சாத்தருமாரிக்கு அடுத்த மாதம் பத்தாம் தேதி விவாகம் நடந்த நிச்சயித்திருக்கிறார். அவர் அப்படிச் செய்யாமலிருக்கத் தடை உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும்” என்று ஆரம்பித்தார்.

திபதி:—இதென்ன அசீயாயமா யிருக்கிறது? பெண்களுக்கு வரன் கிடைப்பது சூதிகரக் கொட்பாகவும், நெருப்புப் பெட்டியாகவும் இருக்கும் போது விவாகங்களைத் தடை செய்து செய்யவேண்டுமா? எத்தனையோ பேர் சொல்வி ஒரு கல்யாணம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்வார்களே, அது எத்தனை? மூன்று நூற்றாய்தான். இரண்டாயிரத்து எட்டாய்!

ஸர் குக்காசாமி (எதிர் மனுதாரின் வக்கீல்):—கோர்ட்டுக்குச் சட்டம் மட்டும்தான் உண்மை. விஷயங்களும் ‘அத்துபடி’ ஆகியிருக்கிறது. ஒரு கல்யாணம் பண்ணி கைகளைச் சரிவாக ஓர் ஆயிரம் பெயர் சொல்வலாம்!

ஸர் வாயாடி:—கல்வது. ஆனால் இப்போது அப்படிப் பெயர் சொல்லிவரது சாத்தருமாரிக்குக் கல்யாணம் செய்ய வேண்டிய அவசியமே இல்லை. ஏனென்றால் அவளுக்கு ஏற்கெனவே விவாகமாகிவிட்டது!

திபதி:—ஆகிவிட்டதா? யாரைக் கல்யாணஞ் செய்துகொண்டார்?

ஸர் வாயாடி:—எவறு கஷிக்காரர் மீஸ்டர் சாஜாமணியை. ஆகையினால் தான் அவர் சாத்தருமாரியை “என் மனைவி” என்று பாத்தியும் கொண்டார். அவளுக்கு இரண்டாம் மூதறிவிவாகஞ் செய்வதைத் தடை செய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறார்.

திபதி:—அவர்களுக்கு எப்போது விவாகமாகிற்று?

ஸர் வாயாடி:—இரண்டு மாதங்களுக்கு முந்தான். எப்படி விவாகம் நடத்தது என்பதைச் சொல்கிறேன்: சாத்தருமாரி ஒரு ஸீனிமா கஷித்திரம்.

திபதி:—ஸீனிமா கஷித்திரமா? ஏதோ இன்று வழக்கு ருசிகரமாக இருக்கும் போயிருக்கிறது. எல்லாவற்றையும் விவரமாகச் சொல்லும்.

ஸர் வாயாடி:—சாத்தருமாரி முதலில் வேறும் சாத்தாயாகத்தான் இருந்தான். ஒரு நாள் அவரும் அவன் தகப்பனாரும் ஸீனிமாப் படம் பிடிப்பதை வேடிக்கை பார்ப்பதற்காக ஒரு க்ரேடியோவுக்குப் போயிருந்தார்கள். அங்கே அன்று படம் பிடிக்க எல்லா ஏற்பாடுகளும் தயாராயிருந்தும் கடிக்க வேண்டிய பெண் பிரேம குமாரி எதிர் பாராதபடி வர முடியாமற் போய் விட்டது. சாத்தரவைப் பார்த்ததும் ஈட்டார், “இவன் கமது பிரேமாவைப் போலவே இருக்கிறானே! இவன் தகப்பனார் சம்மதப்பட்டால் இவனை வைத்துக்கொண்டே படம் பிடித்து விடலாமே!” என்றார். சாத்தரின் தகப்பனார் அதற்கு ஆசைப்பட்டேன். சாத்தர் கடிக்க வேண்டிய தெல்லாம் இதுதான். “எனக்கு வராமல் பறம் சொம்பப் பிடிக்குமே!” என்று சொல்லி விட்டு ஒன்றன்பின் ஒன்றாகப் பதினாந்து மொத்தம் வானாழப் பழங்களைத் தின்னவேண்டியது. சாத்தர் இந்தப் பாகத்தைக் கொஞ்சம் கூடக் குறை சொல்வதற்கு இடமில்லாமல் கடித்துக் காட்டினான். கூடி யிருந்தவர்கள் காரணமும் செய்தார்கள்.

ஸர் குக்காசாமி:—இந்த விவரங்களைப் பித்தாயிப்பதை நான் ஆசைபடுகிறேன். இவை யெல்லாம் வழக்கிற்கு அசாவசியம்.

தீதிபதி:—மிஸ்டர் குவ்லாசாமி! கடுவிலுக்கு வந்திருக்கிறேன். சென்ற வார மெல்லாம் கொலை வழக்குகளையும், திருட்டு வழக்குகளையும் விசாரித்து மிகவும் ஆறுதலுடன் பேராயுக்கும் எவர்க்கு இந்த விஷயங்களைக் கேட்க உற்சாகமாக இருக்கிறது. அவை ஒரு வேளை பின்னால் நான் தீர்ப்புக் கூறுவதற்கு உபயோகப் பட்டாலும் பட்டாலும்,

ஸர் வரயாடி:—சாந்தா உடனே சாந்த குமாரியாவிடமிருந்து, பத்திரிகைகளை எல்லாம் அவள் பேரட்டோடாகப் பிரகரித்து "வீரவிமா வரணில் ஒரு புதிய நட்சத்திரம்" என்று பாராட்டினாள். பட மாதிரிகளாக நான் நீ என்று போட்டிக் கொண்டு அவளுக்குக் கண்டித்தாகக் கொடுக்க முன் வந்தார்கள். ஒரு பட மாதிரியான அகலுக்கு மாதம் இரண்டாயிரம் ரூபாய் வீதம் பத்து வருஷத்துக்குச் சம்பளம் கொடுத்து வருஷதாக்கவும் அதைத் தவிர பத்து வருஷச் சம்பளம்முள்ள ஒரு வாரிசைத் தோட்டத்தைச் சம்பளமாக அளிப்பதாகவும் கூறினார். ஆனால் பெண்ணின் தந்தைக்கு அவளை வீரவிமாவிடமிருந்து இரட்டமிக்க. அவளை யாருக்காவது மிகவும் செய்து கொடுத்துவிட விரும்பினாள் சாதலால் அந்த ஒரு "கண்டித்தாக்கையும் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் அவருடைய தோஷத்தில் பேரில் ஒரே ஒரு படத்தில் மட்டும் பெண்ணை நடிகையிட ஒப்புக் கொண்டார். அதன்படி மிஸ் சாந்தகுமாரி "ஆயிரம் தலை பிள்ளிய அறிவேக் காந்தாமணி" என்ற படத்தில் நடித்தாள்.

தீதிபதி:—அதென்ன படம்! ஆயிரம் தலை பிள்ளிய.....

ஸர் வரயாடி:—அறிவேக் காந்தாமணி!

தீதிபதி:—அதுமாதிரி பெல்லாம் படம் பிடிக்கிறார்களா?

ஸர் வரயாடி:—இப்பொழுதெல்லாம் அதான் பாஷன்! பொது ஜனங்களுக்கு அது மாதிரி படங்கள்தான் பிடிக்கிறதாம்.

தீதிபதி:—நான் ஒரு சனியனையும் பார்த்ததில்லை.

ஸர் வரயாடி:—அந்தப் படத்தில் மிஸ் சாந்தகுமாரி ஒரு பாஷைக் காந்தாமணியாக நடிக்கிறாள். அப்பொழுது அவளுக்கு நூறு தலைதான் பிள்ளைத் தெரியும். அவளுடைய பின்னால் வேகத்தைக் கேள்விப்பட்ட சாது குமாரசாது சாதுமணி அவனைக் கயாணைச் செய்து கொள்ள வருகிறான். சாந்த

குமாரி மணப் பெண்ணாக வந்து மிஸ்டர் சாதுமணிக்கு வாழ்க்கைப் படுகிறான்.

ஸர் குவ்லாசாமி:—வாழ்க்கைப்படவில்லை. வாழ்க்கைப் படுவதாக நடிக்கிறான். அவ்வளவுதான்.

தீதிபதி:—அவசரப்பட்டுக்கொண்டேன். அவர் முழுக் கதைமையும் சொல்லட்டுமே.

ஸர் வரயாடி:—அந்தக் காட்சியில் கயாணைச் சடங்குகள் எல்லாம் ஒன்று பக்கி வில்லாங்க நட்டித்திரை. அதனால்தான் என் கணிக்காரர் சாந்த குமாரி தவக்கு அக்ஷி சாட்சியால் வாழ்க்கைப் பட்டுவிட்டாள் என்றும் அவளுக்கு மறுபடியும் விலாகஞ் செய்து அவள் தன் தடை உத்தரவு பிறப்பிக்கும்படி கோர்ட்டாசைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறார்.

தீதிபதி:—ஆனால் சாந்தகுமாரி நடிக்க என்ற நேராதாவில்தான் அப்படிச் செய்தான்!

ஸர் வரயாடி:—ஆமாம்! ஆனால் எல்லாம் தத்துவமாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகப் படம் பிடிப்பவர்கள் ஓர் கண்ணையாக கயாணைத் தைப் போலவே நடத்தினார்கள். கயாணைத் திருட்டு முத்திரைகளை கொட்டிக் பந்தல் போட்டு வானம் மாதிரி கட்டிப் பட்டிருந்தன கைதிகள் ஒன்று பக்கி விட்டால் எல்லாம் மந்திரங்களையும் சொன்னார்கள். மணமகன் மணமகன் கழுத்தில் தாலியைக் கட்டினான். அப்பொழுது தாம் ஜாம் என்று மோனம் முழங்கிற்று. பெரியவர்கள் ஆசீர்வாதம் செய்தார்கள்.

தீதிபதி:—தாலி உட்காட்டுகிறார்களா?

ஸர் வரயாடி:—ஆமாம், பிரபுவே.

தீதிபதி:—அப்படியானால் தாலி கட்டியதால் அவன் மனைவியால் விட்டாள் என்பதற்கான உமது வாதம்?

ஸர் வரயாடி:—ஆமாம்!

ஸர் குவ்லாசாமி:—ஒருவர் தாம் நடிக்கும்போது ஒரு பெண்ணுக்குத் தாலி கட்டினால் அவர்கள் சதிபடுகிறார்களே முடியுமா?

ஸர் வரயாடி:—ஏன் ஆகமுடியாது? அந்த—என் அல்லி ராணிக்குத் திருட்டுத் தயாராகத் தாலி கட்டி விட்டுப் பிறகு அவள் தன் மனைவி என்று பாத்தியக் கொண்டாட வில்லையா?

ஸர் குவ்லாசாமி:—அது வெறும் புராணக் கதை.

ஸர் லாபாடி :—கதைவாசிக்குத்தாலும் ஒரு சமூகத்தில் பின்பற்றப்படும் சம்பிரதாயத்தைக் குறிப்பிடுகிற தலைவரே இருந்தாலும் என் நண்பர் சொல்வது போல் தாவி கட்டினால் மட்டும் ஒரு பெண் மனைவியாகி விட்டாட்டா நான் பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன்.

ஸர் குல்லாசாமி :—அப்படிச் சொல்லும்.

திபதி :—பின்னே, இன்னும் என்ன என்ன செய்ய வேண்டும்? எனக்குக் கல்யாணமாயி முப்பது வருஷத்துக்கு மேலாகி விட்டதால் எல்லாம் மறந்து போய்விட்டது.

ஸர் குல்லாசாமி :—ஸப்தபதி நடந்தால்தான் விவாகம் பூர்த்தியானதாகும்.

ஸர் லாபாடி :—இந்த விவாகத்தில் இதெல்லாம் ஒன்றும் குறை வில்லாமல் நடந்தது.—பட்டம் 'முதலதர'மாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக அந்தியயானது செய்த அசல் கைதிகள் கனியே நடிக்க வைத்திருக்கலாக ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். சாதாரணமாகக் கல்யாணங்களில் கைதிகள் அவசர அவசரமாக மந்திரங்களை அரச குறைவாகச் சொல்வது வழக்கம். சந்தடியில் அந்த அரசகுறை மந்திரங்களும் பார்வாதினும் விழுவதில்லை. ஆனால் பிரஸ்தாப விவாகத்தில் 'மைகரா போலில்'

சரிவாக விழுவதற்காக கைதிகள் மந்திரங்களை நிறுத்தி ஸப்தமமாக உச்சரித்தார்கள். "ஏகயிரே : விஷ்ணுஸ்துவாய வேது", "தேவ ஊர்தே", "ஓர்ணி ஊர்தே"...என்று ஸப்தபதி மந்திரங்களைக் கணீர் கணீரென்று சொன்னார்கள். பெண் அம்மியை மிதித்து அருந்ததியைப் பார்த்தாள். ஆகையால் இந்தக் கல்யாணம் நிரூபாகவே நடக்கும் விவாகங்களைவிட அதிக சாஸ்திரோத்தமாகவே நடந்தது. இப்படி எல்லா அம்சங்களும் குறைவின்றி நடத்தேறி யிருக்கும்போது எங்கெங்கார சாஷ்தகுமாரி தமக்குச் சட்டப் பிரகாரமும் சாஸ்திரப்படியும் மனவி யென்று மரத்தினம் கொண்டாடுவது வியாயந்தானே.

ஸர் குல்லாசாமி :—மென்னைக்கார தேசப் படங்களிலும் கல்யாணங்கள் நடத்தின்றன. ஆனால் அங்கே யெல்லாம் இது மாதிரி எரிமாவில் நடித்த பெண்ணை மனைவி யென்று கூற வாரும் முன் வந்ததில்லை. இதை நிரூபிக்க எங்கெங்கார சாஸ்திர சாப்பினி, கிரெட்டா கார்போ, வில்லியம் பெங்கல் முதலிய நாலாயிரம் எரிமா நடிக்கர்கள் விசாரிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்.

ஸர் லாபாடி :—மேல்நாட்டுப் படங்களில் விவாகம் நடத்துவதென்றால்

இது மாதிரி சாஸ்திரோத்தமாகச் செய்யவில்லை. கல்யாணமென்றால் ஒரு மாதாசேரலிலுக் காட்டுவார்கள். பிறகு அங்கிருந்து மணப் பிள்ளையும் பெண்ணும் மணக்கோலத்துடன் வரும் காட்சியைக் காண்பிப்பார்கள். அல்லது கல்யாண விருந்து நாட்பணதக் காண்பிப்பார்கள். அதிலிருந்து விவாகம் நடந்து விட்டதென்று நாம் கவனித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

ஸர் லாபாடி :—மாதிரி வேஷம் போட்டவர் மணப் பெண்ணையும் பிள்ளையையும் பார்த்து கிறிஸ்துவ சாஸ்திர சம்பிரதாயக் கேள்விகளைக் கேட்கும் எரிமாவை நான் பார்த்திருக்கிறேன்.

ஸர் லாபாடி :—இருக்கலாம். ஆனால் கிறிஸ்துவர்

அம்மியை மிதித்து அருந்ததியைப் பார்த்தாள்.....

கனூன் ஒரு விவாகம் மதப் பூர்வமானதற்கு அது ஒரு மாத கோவிலில் நடத்தாக வேண்டும். வீனியா விவாகங்கள் அங்கே கோவில்களில் நடப்பதில்லை. தவிர அங்கே கிறிஸ்தவ பரதிரி வந்து கல்யாணத்தினை செய்து வைத்திருப்பதென்று சொல்ல முடியுமா?

ஆனால் மிகு விவாகங்களில் மாண்கல்வ தாரணமும் ஸ்பந்தமும் மிக மூக்கிய அம்சங்கள். அவர்கள் கோவில்களில் லோ, சத்திரங்கனியிலோ விடுகாரிலோ எங்கே வேண்டுமானாலும் கல்யாணத்தை நடத்தலாம். மந்திரங்கள் சொல்லி நடத்துவதுதான் மூக்கியம்.

தீபதி:—இந்த விவாகம் சரியானதென்று நிரூபிக்க இன்னும் ஏதாவது ஆதாரங்கள் இருந்தால் சொல்லிவிடும.

ஸர் லாபாடி:—வேண்டியது உண்டு. தம்பதிகள் இறவதும் ஊஞ்சல் ஆடினார்கள். விவாகத்தின்போது மந்திரங்கள் லாபி பாடினார்கள்; நாரத்தி சுந்தரினார்கள். நாரத்திக்காகப் பேரட்ட பணத்தைப் பங்கிட்டுக் கொள்ளுதல் பற்றிச் சண்டை கூட ஏற்பட்டதென்றால் கிறிஸ்தவ கல்யாணம் என்பதற்கு வேறு என்ன சாட்சி வேண்டும்?

ஸர் லூஸாசாமி:—நான் சில விஷயங்களைச் சுமர்ப்பித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தங்கள் என் கண்பரிசு குடியத்தியை வாதத்தினால் ஏமாந்துவிட மாட்டீர்களென்று எனக்குத் தெரியும். தங்களுடைய சட்ட நோவமென்? அனுபவமென்? தங்கள் அறகென்? தங்கள்.....

தீபதி:—மணி என்ன ஆவிறது? அபத்துக்கு நேரமாக வில்லியா?

ஸர் லூஸாசாமி:—மணி ஒன்றுதான் ஆவிறது.

தீபதி:—அப்படியானால் எனக்கு ஏன் வரீதென்ப பதிகிறது?

இதற்குப் பதில் சொல்வதற்காக சில வக்கீல்கள் சட்ட புத்தகத்தைப் புரட்ட ஆரம்பித்தார்கள்.

தீபதி:—“சரிதான்; சீக்கிரம் சாப்பிட்டு விட்டேன். இப்போது ஒரு மணி நேரம் மணியைத் தள்ளி வைத்து விட்டார்கள்ல்லவா? இதில் ஒன்றும் புரியவில்லை.”

தீபதி இப்படி மூண்டிக்கொண்டே யிருந்தவர் திடீரென்று ஏதோ ஞாபகமாய் தோன்றியவர்போல நாதகாலியில் ஒரு தரம் எழுந்திருந்து உட்கார்ந்து விட்டு “ஸர் லாபாடி! உமது கணிக் கருக்கு என்ன கிழமை கல்யாணம்

நடந்தது? எத்தனை மணிக்கு என்று சொல்ல முடியுமா?” என்றார்.

ஸர் லாபாடி (கட்டுக்களைப் புரட்டிப் பார்த்து விட்டு):—வேண்டிக்கிறதை மகாப பன்விரண்டரை மணிக்கு.

தீபதி (புன்சிரிப்புடன்):—கல்லது. நான் இந்த வழக்கில் இப்போதே தீர்ப்புக் கூறி விடுகிறேன். தயவு செய்து எல்லோரும் இங்கே இன்று கடி யிருக்கும் நட்சத்திரங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதை விட்டு என்னையும் கொஞ்சம் கவனியுங்கள்.

நான் என் மாமனார் சிபார்சிஸ் பேரில் மூதல் மூதல் ஸீல்வா மூனிசிப் ஆனதி யிருந்து இது மாதிரியான வழக்கை விசாரித்ததில்லை.

ஒரு பெரிய ஏழைத்தார் மிகப் புனிதமாகக் கொண்டாடும் மத சம்பிரதாயங்களை இப்படிப் படங்களில் சந்தியி லிழப்பதை நான் பலமாகக் கண்டிக் கிறேன். சில படங்களில் பஞ்சாட்சரம், அஷ்டாட்சரம் முதலிய மகா மந்திரங் களையும் ராக்மில் நரம்பிந்திச் சொல் கிறார்கள். ‘தத்தூபமாக’ நடத்துவதற்கும் ஓர் எல்லை வேண்டும். மத உணர்ச்சியைப் பாதிக்கும் இத்தகைய காட்சிகளை, படங்களைத் தணிக்கை செய்யும் ஸென்ஸார்கள் எப்படி. அது மதிக்கிறார்களென்று தெரியவில்லை. மூத்தம் கொடுக்கும் பாஷங்களை மட்டும் ஒரு தரத்துக்குப் பத்து தரம் பேரட்டுப் பார்த்து விட்டுக் கத்தரித்து எடுப்பது தான் அவர்கள் நடமை என்று நினைக்கிறார்கள் போலிருக்கிறது.

ஸ்பந்தபதி நடந்தால் விவாகம் சட்ட பூர்வமானதாகவும் சான்றித பூர்வமானதாகவும் ஆகிவிடுகிறது. மிகு ஏழைத்தால் இது சம்பந்தமாகப் பெரிய கிளர்ச்சி ஏற்பட வேண்டுமென்பதற்காக மனுதார் கோருவதுபோல் தடை உத்தரவு பிறப்பித்து விவாகத்தை ஊர் ஸ்திப் படுத்த வேண்டுமென்று ஆசைப் படுகிறேன். ஆனால் விவாகம் முழுதும் சான்றிதேரத்திற்காக கூடப்பெறுதலால் அப்படிச் செய்ய முடியாததற்கு வருந்துகிறேன். பிரஸ்தாப விவாகம் பழைய கீனமான மணிக் கணக்குபடி மென்சிக் கிழமைவன்று பதினென்றரை மணிக்குக் கொழுந்த ராகு காலத்தில் நடத்திரப் பதால் சான்றிதரப்படியும் சட்டப்படியும் செல்லத் தக்கதல்ல.

ஆகையால் யாதியின் மனுவைத் தள்ளி விட்டேன். அவரவர்களுடைய செலவை அவரவர்கள் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டியது.

தீண்டனை ரஸாயனம்

சக்கரவர்த்தி கிருஷ்ணபாஸாச்சாரியார்.

நாயக்காவது நான்

“நுமஸ்காரம் பண்ணு. சான்றிச்
சுற்றுக்கு நமஸ்காரம் பண்ணு” எனமுடி
யிற்றி.

அவருடைய பேத்தி, (மகன் வழியில்)
வாஸந்தி நமஸ்காரம் செய்தாள்.

3:—உள்வே பேசு, குழந்தாய்! மாயி
இன்றும் எல்லாரும் இருக்கிறார்கள்.

தீ:—இந்த வருஷத்தில் இவனுக்கு
விவாகம் முடித்துவிட்ட வேண்டும் என
யிருக்கிறோம். நீங்கள் சொம்பப் படித்
திருக்கிறீர்கள். மகா மேதாவி. உங்க
டீயப் பேசும் தவர்கள் இந்த வாதகூண்டை
சம்பிரதாயத்தைத் தோண்டிக்க ஏதாவது
செய்தால் எவ்வாறு யிருக்கும். மற்ற
வேலைகளெல்லாம் இருக்கத்தான் இருக்
கிறது. ஆனால் இது ரொம்ப மூக்கிய
மாயு. ஏதோ காரியம், காங்கிரஸ்
என்று கத்துகிறார்கள். வாதகூண்டை
பிறுத்த மூடியாயிற்று.

3:—யிருத்துகிற காலம் வத்தால்
நின்று போகும். என்ன சொல்லுயிரை
கள்? சகாயன் வாய் வவர்க்கலாமா,
இல்லை, வேண்டாமா?

தீ:—சொல்லுங்கள். சொல்லுங்கள்.
நீங்கள் சொல்லுவதெல்லாம் பொம்ப
சாஸ்திரீகமாதலத்தாயிருக்கிறது. அது
வாயுளைப் பற்றிச் சொன்னீர்கள்.
ஏதோ பிடி மூய் தாதுங்கள் உவகத்தி
றுள்ளவன் என்றிருக்கவே. அதன் வாயுக்
கள் எத்தலை, இரவம் எத்தலை, உலோ
கங்கள் எத்தலை? நாம் அவைவர்களைப்
பஞ்ச புத்தமாகத்தான் யிருக்கிறோம். அப்படி,
வாயு, தேயுள், ஆகாரம் என்று முடித்து
விட்டார்கள்.

3:—மாமா ரிஷிகள் சகாயம் தேசிக்
தவர்கள்தான். அவர்கள் இந்தக் காலத்
திலிருத்திருந்தால் உவகதவாத ஆணை
புகுப்பார்கள். நாம் அவர்களுக்குச் சத்
திகளாகப் பிறந்து சொம்பேதிகளாக
இருக்கிறோம்.

தீ:—சொம்ப சரியாகச் சொன்னீர்கள்.

3:—அவர்கள் வாயு என்று சொன்
வது இந்த புகோளத்தைச் சுற்றி யிருக்
கும் வளி மண்டலத்திலுத்தான். இது
ஒரு மிகிர வாயு. இதில் காங்கு பங்கு
வளி, ஒரு பங்கு அனல்.

தீ:—வளிதம் என்று ஒன்று கொண்டு
வந்து விட்டிருக்கே! அனல்தான்
தேசிக் து போக. அது தகவ வாயு.
அதுவே பிராண வாயு என்று நீங்கள். இப்
போது வளிதம் என்று சொல்லுகிறீர்
களே. அது என்ன வந்து?

3:—அனலத்திற் போவது வளி
தம் என்பது ஒரு வாயு. அதாவது கண்
னுக்குத் தேவியாத காற்றுப் பொருள்.
துட குளம் அதிகம் பொருந்திய ஒரு
வாயு. அதற்கும் புணர்ச்சி வேகம்
குறைவு. மத்தமாக ஒன்றும் செய்வாமல்
கம்மா இருக்கும். உவகையில்தான், பொல்
வாதையில்தான். விதகையும் எரிக்காது,
மண்ணெண்ணெயையும் எரிக்காது.

தீ:—இந்த மத்தப் பொருந்தான்
காற்றில் முக்காய் பாதத்திற்கு மேல்
என்கிறீர்கள்.

3:—ஆமாம்; மருத்துடன் தேவ்காய்
என்னெனக் கலப்பதுபோல் காற்றில்
அது கலந்து நிற்கிறது. ஒரு பங்கு
அனலும் காது பங்கு வளிதமும் கலத்
திருக்கிறது. நாம் கவாதிக்கும் காற்றில்
அப்படியிராவிட்டால் அனலம் உடனே
எல்லாத் தையும் தகித்துப் போட்டிருக்
கும். எம்முடைய முச்சில் உவகை
போகும் காற்றில் ஒரு பங்கு அனலத்
திற்கு காங்கு பங்கு மத்த வளிதமாக
இருப்பதினால்தான் நாம் பிணம்திருக்
கிறோம். புண்ணுக்கு மருந்து புகையில்
என்னெல்லாமல் மருந்தாகவே புகி
னாலு வெத்துபோகும்; அந்த மாற்றி.

தீ:—வளிதம் அனலத்தின் வேகத்
தகத் தணிக்கிறது. அவ்வளவுதானே?
இதற்கு என் மத்தம் என்று பெயர்
வைக்க உடவது?

3:—இந்த வாயுவுக்கு ஆங்கிலத்தில்
டைட்ரோஜன் என்று பெயரிட்டிருக்
கிறார்கள். ஓபிஸ் பெரும்பகல் வளிதம்.
நீர்லுன்னது நீரகம். அதைப்போல்
வளிவினுன்னது வளிதம். காற்றில்
கலந்து விடக்கும் வளிதம் புணர்ச்சி
வேகமற்ற மத்தமாயிருந்தாலும், வாக்
கைப் பொருள்களில் வளிதம் மிகவும்
முக்கியமான அம்சம். எம்முடைய தேகத்

நிலுள்ள சதைநீர் வளிரம் முக்கிய அம்சம். பிராணிகளின் தகைப் பொருளாவது வளிரம் புணர்ந்த பொருள்.

நீ:—அப்படியானால் தாம் சர்ப்பிடும் ஆகாரத்திலுள் கூட வளிரம் கெட்டுவிடுகே வேண்டுமா?

நீ:—ஆமாம், உணவுப் பொருள் களில் வளிரம் சொம்பச் செரும்.

நீ:—காற்றிலுள்ள வளிரம் உடலுக்கு மூச்சு வழிவாக எருதோ?

நீ:—ஏனது? ஏறுதரக இருத்திக்குத் தால் சர்ப்பாட்டுத் தொத்தரவு சொம்ப குறைந்திருக்கும். பட்டாணி, கடலை, மாசிசம், பாக், கோதுமை, நுதலிய பண்டங்களில் வளிரம் இருக்கிறது. உணவு வழிவாகத்தான் உடலுக்கு வளிரம் செரும். காற்றிலிருக்கும் வளிரத்தைப் பெறும் சக்தி கம்மூடைய தேகத்திற்குக் கிடைப்பாது.

நீ:—மிருகங்கள் பூச்சிகளுக்கூட அப்படியேதானோ?

நீ:—ஆமாம். தகைப் பொருளில் வளிரம் ஒரு மூச்சியமான அம்சம். இன்றும் கேளுங்கள். கையடி மருத்திச் செரும் வெடியுப்பு வளிரம் புணர்ந்த உப்பு. காற்றில் அனனமும் வளிரமும் வெறுங்கயவை. வெடியுப்பில் வளிரம் சராயளிப் புணர்ச்சி பெற்று விற்றிறது.

நீ:—அப்படியானால் அதை மந்தம் என்று எவ்வாறு சொல்லலாம்?

நீ:—சொல்ல முடியாது. இன்னும் கேளுங்கள். ஒரு மகா தீட்சணத் திரவகம் உண்டு. அது சராயணத்தில் ரோம்ப வேலைகளுக்கு உதவும். அநேக மாக உலகத்தில் உள்ள எல்லாப் பொருள்களையும் கரைத்துச் சுட்டுவிடும்.

நீ:—அக்விவித் திரவகம் எங்கிருக்கின்ற, அதுதானே.

நீ:—ஆமாம். அது வளிரம் புணர்ந்த ஆசிரியம். எவ்வாறில் என்று பெயர். மந்தத்திற்கு நீர் விசேஷமான இலக்கணம். தங்கம் ஒன்று தவிர மற்ற எல்லாவற்றையும் தண்ணீரில் உப்பு கரைந்து போய்க் கரைத்துவிடும்.

நீ:—பயமாவிருக்கிறதே! மூச்சு எடுத்தால் உள்ளே வளிரவாயு ஒன்றும் சுட்டுப் போட்டு விடாதே!

நீ:—இல்லை, இல்லை. கைநிலமாக மூச்சு எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். காற்றிலுள்ள வளிரம் ஒன்றும் செய்வாது. பரம சாது.

திருநீர் பொடி டப் பி கையத் திறந்தார்.

நீ:—அக்விவித் திரவகத்தில் உள்ள வளிரத்திற்கும் காற்றிலுள்ள வளிரத்திற்கும் ஏதாவது வேறுபாடு?

நீ:—ஒன்றுமில்லை. எல்லாம் சகவாக தோஷம் தான். ஒரே தாது. ஆனால் புணர்ந்த நிலையில் வித்தியாசம் ஏற்படுகிறது.

நீ:—நீங்கள் சொன்னது ரோம்பசரி. சகவாகத்திலும் பரம சாதுவுக்கூடப் பரம துஷ்ட மூகி விடுவான்.

நீ:—யாக்கைப் பொருள் சராயணத் தித்துப் போனது இன்னும் மகா விசேஷம். கவனத்துடன் தாதுப் பொருள்கள், கீரித்த, நீர், வளிரம் இவ்வளவே. இவை இருவிதம் கூடினால் அம்முதல் போன்ற ஆகாரம். கொஞ்சம் மாறுபட்டுக் கூடி விருத்தால் கொல்லும் விஷம்.

நீ:—ஆகா. சராயணம் படித்தால் வேதாந்தமே பார்க்க வேண்டியதில்லை போல் தோன்றுகிறது. கையன் வெய்கடராமன் சராயணம் படித்திருக்கிறானோ, இல்லையோ?

நீ:—சராயணம், கணிதம், பெளதிகம், இலக்கணம் எல்லாம் படித்திருக்கிறான்.

நீ:—காமெல்லாம் என்னவோ சராய் திரம் படித்தோம் என்று சொல்லிக் கொண்டுவிடும். இந்தக் காலத்துச் சிறு கையங்கள் படிப்பதில் ஒரு கால் பங்கு கூட காம் படித்தது காணாது. சன் இன்று அவன் வெளியே வரவில்லை!

நீ:—நீங்கள் பேத்தியை அகழத்து வந்தீர்களோ இல்லையோ, அதனால் வேட்கம் போகிறார்களே.

நீ:—இந்தக் காலத்துப் கையங்கள் அப்படி எல்லையோ. எதற்கும் தயக்கம் காட்டார்களே. பெண்கள் கூடக் கூசாமல் எல்லாப் பேச்சிலும் கலந்து கொள்ளுகிறார்கள். கையங்களிப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதே எல்லாம்.

நீ:—கெய்கடராமன் அப்படியில்லை, ரோம்ப சாது.

நீ:—அப்படியானால் கம் செவ்விக்கு சராயப் பொருத்தம் விருக்கும். ஐந்தாம் அனுப்பட்டுமா?

நீ:—சாதகப் பொருத்தத்தில் எவ்வுடம்பிக்கையிலும் இருவருக்கும் பிடித்துப்போனால் கிரகங்கள் என்ன செய்வ முடியும்?

நீ:—அப்படிச் சொல்லாதீர்கள். எல்லாம் பார்த்துத்தான் ஒரு காரியம் செய்ய வேண்டும். குழந்தையையும் அழைத்துக்கொண்டு நான் போய் வருகிறேன். நமோ கம்: (இன்னும் வரும்)

காவ்யாபங்கம்

ஆசிரியர்: சாத சந்திர எட்டர்ஜி [மொழிபெயர்ப்பு: ஆர். சுன்னலு கருத்தரம்]

அத்தியாயம் 4.

பித்துப் படுகிறது காண்க்கப்பறம்
மத்தியான வண்டியில் இத்துமதி தன்
பெண்ணுடன், மிதுசப்பூரி விருத்து
புருஷன் விட்டுக்கு வந்து சேர்க்கதான்.
மகாவியையும், மகாவியும் கண்டு அக்
விதியில்கூட ரேரேந்திரன் விதி
சந்தேசம் மடைந்தான். ஆவலுடன்
தன் மகனை மார்போடு அணைத்துக்
கொண்டான்.

"செளக்கியமா, இந்து?" என்று
கேட்டான் ரேரேந்திரன்.

"செளக்கியம்தான், ஏன்?"

"உனக்கு ஜூரம் என்ற எழுதி
விருத்ததைப் பார்த்துக் கவலைபட இருக்
தது. உடம்புக்கு துள்ளும் இல்லை."

"குணமாகாவிட்டால், நீங்கள் என்ன
டாக்டரைப் கூப்பிட்டுப் போடு
தீர்கள்?"

ரேரேந்திரன் நுகம் வாய்ப்பது.
"டாக்டரைக் கூப்பிட விஷயமா?"
என்றான்.

"கூப்பிட்டு என்ன செய்வது?
ஜும்புது ருபாயை அனுப்பி விட்டு.
'எப்படி இருக்கிறது உடம்பு? ஜாக்
தையாகப் பார்த்துக் கொள்!' என்று
கடித்தின்மேல் கடிதம் எழுதித் தன்வி
விட்டீர்கள்! நான் என்ன நினைக்
குமுந்தையா? இந்த ஜும்புது ருபாய்க்
காக என் அண்ணாவாக் கொடுக்க
முடியாதா? அவர்களுக்கு முன்னால்
இந்தப் பணத்தை அனுப்பித்து என்னை
ஏன் அவமானப் படுத்த வேண்டும்?
அண்ணைக்கு விட்டிருந்து எங்கு பார்த்த
தாலும் எல்லோரும் இதைப் பற்றியே
தான் பேசிக் கிறீர்களே."

ரேரேந்திரன் இன்னும் அதிகத் துக்க
மடைந்தான்.

"அதிகமாகக் கிடைக்க வில்லை"
என்றான் ரோம்ப மெதுவாக.

"பணத்தை அனுப்பாமலே இதை
ஏன் எழுதிவிடக் கூடாது? அப்பா!
இனிமேல் பழையபடி 'இல்லை, இல்லை,
கொடு, கொடு' என்ற தோஷத்தைத்
தினமும், இத்தனை காலாகச் செய்கையே

மாக இருந்தேன். உன்னையிலேயே
பணக்கார விட்டுப் பெண்ணை ஏழை
விட்டுக்குக் கொடுப்பதைப் போன்ற
பாபம் கடைத்திலேயே வேறு ஒன்றும்
கிடையாது!" என்று கூறி, புருஷனை
ஒரு மறை ஏற இறங்கப் பார்த்து
விட்டு அப்பால் சென்றான்.

ஒரு மாதத்திற்கு அப்புறம் புருஷ
னும் மகாவியும் முதல் மதலாக இல்
வாறு பேசிக் கொண்டார்கள்.

இது தன் அறங்குறன் சென்று
பார்த்தான். உட்கிர விருத்த ஆச்சரிய
மடைந்தான். விட்டின் மற்ற பாகங்
களைப் போலவே இங்கும் சாமாவ்
கெல்லாம் கங்கு சீராக வைக்கப்
பட்டிருந்தன.

"சாமாவ் கெல்லாம் ரொம்ப
கங்கு வைத்திருக்கிறீர்கள்!"

"நீங்கள் வருவீர்க் கொண்டு நான்"
என்று புதிய வேலைக்காரி சொன்னான்.

"நான் வருவேனென்றே!"

"ஆம், அம்மா! பப்புநீதான் சொன்
னார். உங்களுக்கு அருக்கும கிறுக்குமா
கிறுப்பது பிடிக்காது என்று. அதனால்
இந்த முன் நானாக....."

இந்து மனத்திற்கும்காலே விருத்த
கவலைபட்டான். "குப்பைக் கடைத்
தையாகச் சிலக் முடியும்? நூற்றில்
கூட கங்கு விருக்கிறீதே....."

"ஆம், அம்மா! ஆக விட்டுக் கத்தம்
செய்யச் சொன்னார்."

"பேர், சாமனைக் கூட்டி வா. கடைக்
குப்போலப் பழங்கள் வாங்கிவரட்டும்."

"பழம் இருக்கிறது. பப்புநீ அதி
காவியிலேயே கடைக்குப் போய்
எல்லாம் வாங்கி வந்து விட்டார்."

"இதரீர் இருக்கிறதா?"

"இல்லாமலென்ன? இதோ எடுத்
துக்கொண்டு வருகிறேன்" என்று கூறி
விட்டு வேலைக்காரி சென்றான். இந்து
யின் முகத்திலிருந்த கவலைக் குறி
மறைத்து விட்டது. ஆனால் சிறிது நேரத்

திருந் முன் கண்ட தன் கணவனது கவலை தோய்ந்த முகம்தான் அவன் இது யதனை வரட்டியது.

சிறிது இளைப்பாறியபின் கப்பறம் அவள் மிருகத் சந்தேகவுத்துடன் தன் கணவனது அறைக்குள் நுழைந்தான். "நேரத்திரள் ஏதோ எழுதிக் கொண்டிருந்தான். "என்ன விஷயத்தை எழுதுவதில் அப்படி முழுகிப் போய் விட்டார்கள்? கவிதைமா?" என்று கேட்டான்.

நேரத்திரள் தலைகைய உயர்த்தி "இல்லை" என்றான்.

"பின் என்ன?"

"ஒன்றுமில்லை" என்று கூறி, கடிதத்தை மூடி வைத்து விட்டான்.

இத்துவின் பிரசவம் வதனம் சஞ்சல மடைந்தது. "ஒன்று மில்லைவே, பின் என் இவ்வளவு பாடுபட்டுக் குவித்து உட்கார்ந்து எழுதிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? அண்ணா வசம் வேலை காலியாக எத்தனையோ இடம் இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன்" என்று கூறி விட்டு அவ்வது முகத்தையே உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். இந்தப் பேச்சு அவன் மனதைப் புண்படுத்தும் என்பதை அவன் நன்கறிவான். ஆனால் இவ்வேறு அவன் முகத்தில் எவ்வித மாறுதலும் இல்லாத நிலைப்பதைக் கண்டு ஆச்சரிய மடைந்தான்.

நேரத்திரள், சாந்த மாக, "வேலைக்கு அங்கு எத்தனையோ பேர்கள் இருப்பார்கள்" என்றான்.

இந்த எதிர்பாராத பதிலினால் இந்து மிகக் கோபமடைந்தான். ஒரு கணம் பேசாமலிருந்து விட்டு, "அது என்ருந்தெரியும். ஆனால் அவகேதானு இருக்கிறார்கள்? இங்கு இல்லைமா, என்ன? எவ்வளவு துறந்ததை சொன்னால் கூட உங்களுக்குக் கேட்ட

தாகப் படுகிறது. விட்டின் மூலையில் உட்கார்ந்துகொண்டு கவிதை எழுதுவதற்கு உங்களுக்கு வேட்கமாயில்லை?" என்று பிரசவவிட்டுத் திரும்பிப் பார்த்த காமம் செம்பினான்.

இது இரண்டாவது சந்திப்பு.

"அடா! என் இது, மன்னியா! எப்போது வந்தாய்?" என்று கேட்டான் விமலா.

"கேற்ற மத்தியானம்" என்று பதில் சொன்னான் இந்து.

"கேற்ற மத்தியானமா? அதுதான் இவ்வளவு சீக்கிரமாகத் தரிசன மனிக்க வந்தாயா? வேண்டாம்மன்னி, இத்தனை அன்பையும் ஒரே அடியாக வரலிக்குதே!"

"கடிதம் எழுதினதற்குப் பதில் கூடப் போடவில்லை! ஒருத்தி எத்தனை நாளைக்குந்தான் அன்பை வரலித்துக் கொண்டிருக்க முடியும்?"

விமலா ஆச்சரியத்துடன், "கடிதம் கெடைக்க வில்லைமா?" என்றான்.

"புட்டிகளை எடுத்துப் பார்த்து சின்ன ரேபியானம்!"

"அது விடைத்தும் விடைக்காதது போலத்தான். காது பக்கத்திற்குப் பதில் காது வரிதானா?"

"அப்போது துளிக்கூட நேரமிருக்க வில்லை, மன்னி. இங்கே அண்ணுயிற்றுக் கொஞ்சம் செளக்கியம் ஆனதும், அங்கு எங்கள் புதுக் குடித்தனக்காரருக்கு 'இப்பலோ, பிறகோ' என்று ஆவி விட்டது."

இத்துவுக்கு ஒன்றுமே விளங்க வில்லை. பேசாமல் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

விமலா ஒய்றதையும் கவனிக்காமல், "அந்தச் செவ்வாய்க் கிழமை என்னைக்கும் எனக்கு ஞாபகத்தி லிருக்கும். ஏழு நாள் கழித்துத் தகவல் தெரிந்த பிறகு நான் அண்ணுமவப் போய்க் கூட்டிக் கொண்டு வந்தேன். இரண்டு நாளைக் குப் பிறகு கூலி சொம்ப அதிகரித்து விட்டது. நாங்கனெல்லாம் பவந்தே போய் விட்டோம். அங்கு அம்பிகா பாபுவுக்கும் துரம் அதிகரித்து விட்டது. என்ன சொல்லட்டும் மன்னி, ஒத்தடம் கொடுத்துக் கொடுத்து விட்டி லிருப்பவர்களுக்கு செவ்வாய் கை வெந்து போயிற்று! இரவு பகல் ஒருவரால்தான் அந்தப் பக்கம் இந்தப் பக்கம் போக வில்லை. அம்பிகா பாபுவின் மனவிலை சதி சாவித்திரி என்று தான் சொல்லு

வேன். சின்னப் பெண்தான், இருந்தா லும் எவ்வளவு புத்திசாலித்தனம், எப்படி எல்லாம் காரியங்கள் செய்கி றாள் தெரியுமா? அவளுடைய புண்ணி யத்தால் அவர் இப்போது தப்பித்துக் கொண்டார். பின் வேறு மருத்து ஒன்றும்....."

"அம்பிகா பாபு யார்?"

"தெரியாது! கட்டாளுக்குப் பக்கம் எங்கேயோ இருப்பவர்கள். வைத்தி யத்திற்காக இங்கு வந்திருக்கிறார்கள். நம் பக்கத்து வீட்டில்தான் குடி யிருக் கிறார்கள்....."

இந்து இடைமறித்து, "உங்க அண்ணுயிற்று கூடம்பிறகு என்ன?" என்று.

"என்னவா! அன்று இரத்திரி நிறு மாகவே நான் பயந்து போய்விட்டேன். அந்தப் பக்கம் மருத்துப் புட்டிகள் குளிர்து மிடக்கிறதைப் பார்க்கலையா? மும்மூன்று டாக்டர்கள்! யன் மன்னி, அண்ணு உவக்குக் கடித்ததில் இவைகள் ஒன்றையும்பற்றி எழுதவில்லையா?"

இந்து எதை யோ யோசித்துக் கொண்டு, "இல்லை" என்று.

"இங்கு வந்துதான் கேட்டிருப்பாய்?"

ஸாரிடோன் வுல்வியா திறுத்தபிறகு

தலைவலியா?

பின்றுவிட்டது!..

குத ஸாரிடோன் மாதத்தினர் சம்பிடு மறக்கடிவா பி ஸாரிடோன்

பல்வலியா?

போய்விட்டது!..

ஸாரிடோன்

“ஆம்” என்னுள் இந்து.

“நான் உனக்கு முதல் நாளை தந்தி கொடுக்கவேண்டுமென்று நினைத்தேன், இரண்டு, மூன்று மணிக்குள் வந்து விடலாம். அல்லவா? ஆனால் அண்ணா வேண்டாமென்று சொல்லிவிட்டான்.”

பிறகு சிறித்துக் கொண்டு, “அவ்வாறு என்ன செய்து வைத்திருக்கிறாய் என்பது உனக்குத்தான் தெரியும். இரண்டு நாளை யிருக்கிறபோது பயந்து கொள்ளப் போகிறாய் என்று நீயே தன்னைக்குத் தகவலை கொடுக்காவிருந்து விட்டாய், கடவுள் இருப்பதால் அவருக்குத் குணமாகிவிட்டது, இல்லாவிட்டால்—”

“இல்லா விட்டால் என்ன விடலாம்? நோய் குணமாகாத பிறகும் ஒன்றும் வேண்டியிருக்கவில்லை. நோய் குணமாகியிருந்தாலும் வேண்டித் தர விரும்புகாது” என்று கூறிவிட்டு இந்து எழுந்து போய் மருந்துப் புட்டியில் ஓட்டி யிருந்த வேபினைப் படிக்க ஆரம்பித்தான்.

எப்போதுமே கடைபிடித்து இன்று என்ன புதிதாக நடந்தது? இன்று நிமிரென அவன் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் வழிந்தது! “அவர் எனக்கு ஒன்றும் ஆக வேண்டியதில்லையா? இவ்வளவு பெரிய நோயில் இருக்கும் விஷயமே தெரிவிக்கவில்லையா? அப்படி நான்தான் என்ன சங்கடமான நிலைமையில் இருந்தேன், நோய் விஷயத்தைத் தெரிவிக்கக் கூடாது என்பதற்கு? குணமாகாத பிறகு கூட அவன் கடிதத்தில் எத்தனையோ விஷயங்களைப் பற்றி எழுதி இருந்தாரோ! தன் சொந்த விஷயத்தை மட்டும் எழுத மறந்து விட்டாரா? நன்றி யிருக்கிறது! இங்கே நான் வந்துகூட மூன்று நாளைகிறதே? இன்னும் கூட ஞாபகம் வரவில்லையா?”

என்று இவ்வித மெல்லாம் நோன்றியது. “மன்னி, மருந்துப் புட்டிகளை இப்பொழுது எடுத்துப் பர்த்து என்ன பிரயோஜனம்? நீ என்ன பரீட்சித்துப் பர்த்தாலும் அவைகள் ஒன்றும் உன்விடம் போய் சாட்ரி சொல்லாது! வா, உனக்கு மிகையாக இருக்கிறது. எழுந்திரு” என்று கூறிவிட்டு, விமலா மென்மலாக இந்து அருகில் சென்று நின்றான்.

ம. குடித்தான் பிறகு விமலா, எதை உத்தேசித்துச் சொன்னாள்வோ தெரிவவில்லை. “அது எவ்வளவு வேடிக்கை வாக இருந்தது தெரியுமா, மன்னி?”

ஒரே விட்டில் இரண்டு மோசானிகள், ஆனால் இரண்டு பேருக்கும், வெவ்வேறு நிலைமை! நீ எங்கு பயந்து விடுவாயோ என்று அண்ணா இறக்கும் வரையில் கூட உனக்குத் தகவல் அனுப்பலாகாதென்று சொல்லி விட்டார். உன்னுடைய நிலைமை மோசானி விடுமோ என்று பயத்தால்தான்! ஆனால், அம்பிகா பாபுவோ, ஒரு கணம்கூடத் தன் மனவியை அப்பால் இப்பால் போக விடவில்லை. அவன் தன் கண் மறைவாகச் சென்று விட்டால் உயிர் போய் விடும் என்று அவர் பயந்தார். தன் மனவியைத் தவிர்த்து, வேறு யார்கையினதும் அவர் மருந்துகூட வாங்கிச் சாப்பிடுவதில்லை. இப்படி நீ எவ்வளவு கெள்விப் பட்டிருக்கிறாயா? இரவு பகல் என்று பராமல் உழைத்து அவன் உடம்பு துரும்பாகப் போய் விட்டது” என்னுள்.

இந்துமதி ‘உம்’ கொட்டி விட்டு எழுந்து நின்றாள். “இன்னொரு நாளைக்கு வந்து உன்னுடைய சதி சாதித்திரியுடன் பேசிக் கொள்கிறேன். இன்று வண்டி வந்து விட்டது. போய் வருகிறேன்” என்னுள்.

“சரி, நாளைக்குக் கட்டாயம் வர வேண்டும். பேசிப் பேசியாவது சுகமாகிவிடுவாள்.”

“பார்க்கலாம், என்னவோ கொஞ்சம் கற்றுக் கொள்கிறேன்” என்று முகத்தைத் தவிர்த்துச் சொல்லிக் கொண்டே இந்து போய் வண்டியில் உட்கார்ந்தாள்.

அம்பிகா பாபுவின் கைத்திவக்காரத் தனத்தை எண்ணி அவன் எழி நெடுகச் சிரித்துக் கொண்டே போனான்.

(தொடரும்)

அபாயச் சங்கு!

கேபு பரீட்சையின் தேர்தல்தான் அப்பா அடிக்க வருவதைப் பார்த்து, அவரை ஒளித்து கொள்ளும்படி அஞ்சியிருக்கிறான்!

உ.எஸ்.ஆர்

900-867-0000

www.ck12.org

0000000000000000

★ குங்குல மந்திரனத்தின் குறிச்சியைத் தரும் ★
★ டி. ஏ. என். ஆர். ஐ. கே. ஏ ★
காங்கு நிரவி மிஸ்யாவின், குக்பலாஹம்
மதாஹ் ஐ. ஏ. கே. ஏ. கே. ஏ. கே. ஏ.
புக்பலாஹம் ஸ்டேசன். கப்தாப். ப். ரோடு, திருவள்ளூர்.

சங்க. கிருஷ்ண அங்கு கம்பென்: மீ. ஆர். கிருஷ்ணாபாரி நாயுடு தொழில்பரப்பாளர், தொண்டி தொழில்பரப்பாளர், தொண்டி	ராஜா அங்கு கம்பென் தொண்டி
--	------------------------------

ஸ்ரீ ஸார்யநாராயண சாஸ்திரி

[வே. நாராயணன்]

தேவர் இந்திய மெதாபிகளுக்கு ஒரு வராகச் சிறந்து விவாயிய ஸ்ரீ ஸார்ய நாராயண சாஸ்திரிகள் சென்ற டிசம்பர் ஒன்பதாம் தேதி அன்று பரகதி யடைந்த செய்தி நண்பர்களைத் துக்கத்துக் குள்ளாக்கி யிருக்கிறது.

ஸ்ரீ சாஸ்திரியார் மதுரைக்கு அருகி லுள்ள விவாச்சேரி கிராமத்தில் பிறந்தவர். இவர் வம்சத்தவர்கள் பரம்பரை யாகவிருக்கிற சித்தையுடையவர்கள். இளம் வயதிலேயே இவர் படிப்பிலே தேர்ச்சி பெற்றவராகக் காணப்பட்டார். இப்பதாவது வயதிலே தத்துவ சாஸ்திரத்தில் முதல்தரமாகப் பரீட்சை செய்து எம். ஏ. பட்டமும் பெற்றார். பிறகு மேற் படிப்பிற்காகச் சீமைக்குச் சென்று அங்கே தத்துவ சாஸ்திரம் பயின்று பி. எஸ். ஸி. பட்டமும் சட்ட பரீட்சையில் தேதி, பார்-அட்-லா பட்டமும் பெற்றார். அவர் எழுதிய "பிராட்லீயும் சங்கரரும்" என்றும் கட்டுரைக் காகத்தான் அ வருக கு பி. எஸ். ஸி. பட்டம் கொடுக்கப்பட்டது. மேற்படி கட்டுரைவைக் கண்ணுற்ற பிராட்லி 'என்னும் பிரபல தத்துவ சாஸ்திரி, தான் பரந்த தூலில் சொல்லி யுள்ளவற்றைத் தன்னுடையே எழுத முடியாதவாறு அவ்வளவு தெளிவாகவும் சுருக்கமாகவும் இவர் கூறி யுள்ளதைக் கண்டு வியத்தார்.

இங்கிலாந்திலிருந்து திரும்பி வந்த பின் சில வகுப்புகள் ஸ்ரீ சாஸ்திரியார் மதுரை காலேஜ் பிரின்ஸிபாலாக இருந்தார். 'தமிழ் யுனிவர்ஸிடி. கமிஷ்'லில் ஒரு அங்கத்தினராகித் தாய் மொழிக்காக ஆர்வத்தோடு உழைத்தார்.

சென்னை சர்க்காரச்சாலை யில் தத்துவ சாஸ்திர ஆராய்ச்சிப் பகுதி ஸ்தாபிக்கப் பெற்றுத் முதல் இவரே ஆராய்ச்சியாளராக அமர்ந்து பல நூல்களையும் ஆராய்ந்து பதிப்பித்ததோடு பல வித்வான்களையும் ஆராய்ச்சி முறையிலே பழக்கித் தேர்ச்சி பெறச் செய்திருக்கிறார். இந்திய தத்துவ கால்கிராஃன் காரியதரிசியாகப் பத்து வருஷங்கள் சேவை செய்து வந்திருக்கிறார். தத்துவ சாஸ்திர ஆராய்ச்சி வெள்ளால் சாஸ் திரியாருக்கு அலாதி ஆர்வம். சமய வாதங்களின் நுட்பங்களைத் தெளிவாகத் தெரிந்து கொண்டு அவற்றை

எல்லோருக்கும் விளங்கும்படி அழகிய நடையிலே அவர் எடுத்துக் கூறும் திறமை ஒப்பற்றது.

சில வருஷங்களாக அத்தைவந்தித்தாந்த உண்மைகளை விளக்குவதில் மிகவும் ஈடுபட்டிருந்தார். இந்திய ஞானிகளின் அனுபவங்களையும் உபதேசங்களையும் ஆராய்ந்து விளக்குவதிலும் மனசு செலுத்தினார். இராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர், ஸ்ரீ ரமண மஹர்ஷி, ஸ்ரீ அரவிந்தர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணஜி இவர்களுடைய அனுபவங்களையும் உபதேசங் களையும் ஆராய்ந்தார். அத்வைதத்தை விளக்கும் ஒரு பெரிய நூல் எழுதுவதற்கு வேண்டிய விஷயங்களைச் சேக

ரித்தார். அந்நூலில் ஒரு அத்தியாயம் மட்டுமே எழுதி முடிந்தது. அதற்குள் துறியிட உதவாத அகால மரணம் கொண்டு விட்டது.

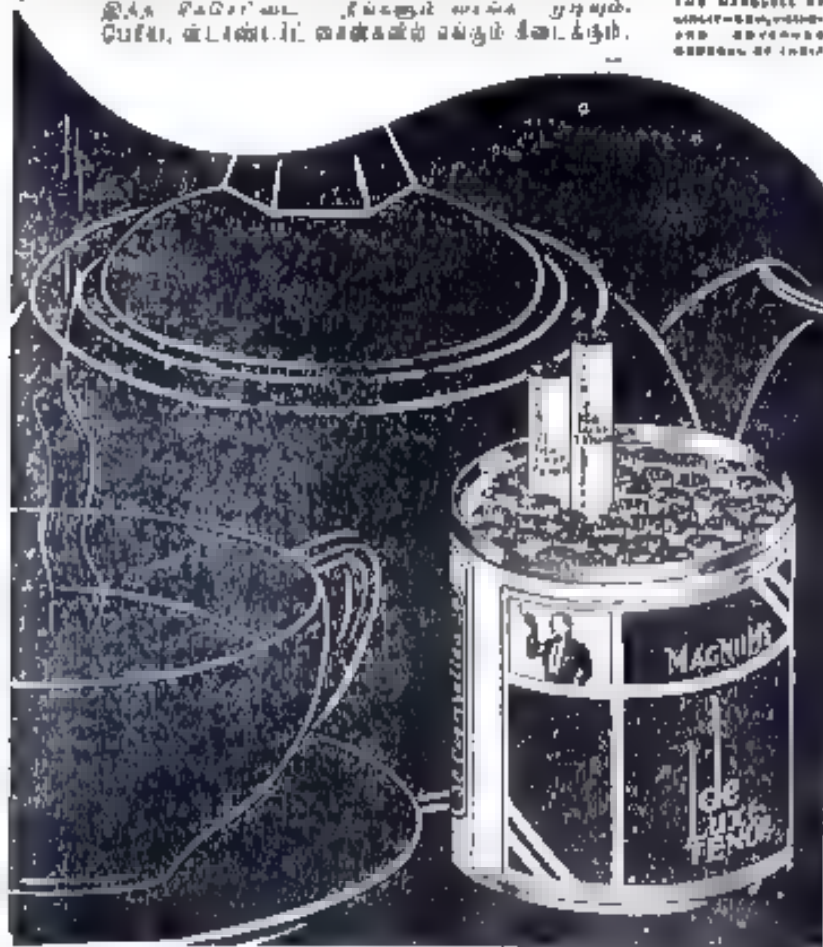
இவர் எழுதியவற்றிலும் பேபியாவத் திலும் காணப்பட்ட தெளிவும் கேர்னரையும் அழகும் இவருடைய உள்ளத்திலிருந்த தெளிவு, கேர்மை, அழகு ஆகியவற்றால் எழுந்தவ என்பதை இவருடைய சிறிதே பழமிய நண்பர்களும் அறிவார்கள்.

இவ்வளவு திடமான ஞானம் படைத்த இவருக்கு அதற்கேற்றவாறு திடகாத்திரமும் நீண்ட ஆரதும் வாய்க்காம லிருந்தது மது துரகிருஷ்டமாகும்.

எந்த நல்ல சந்தர்ப்பத்திற்கும்

[illegible]

본 연구는 2010년 1월 1일부터 2010년 12월 31일까지의 기간 동안에 걸쳐, 서울특별시 소재의 10개 구(강남구, 강서구, 강북구, 강동구, 관악구, 구로구, 금천구, 마포구, 은평구, 양천구)에 거주하는 15세 이상 64세 이하의 일반인 1,000명을 대상으로 실시한 설문조사에 기반하여, 서울특별시의 일반인들은 어떤 방식으로 건강정보를 얻고 있는지를 조사하고, 건강정보를 얻는 방식에 따라 건강정보의 신뢰도와 건강행위 변화에 미치는 영향을 분석하였다. 연구결과, 건강정보를 얻는 방식에 따라 건강정보의 신뢰도와 건강행위 변화에 미치는 영향은 다음과 같다.

TENOR

de luxe CIGARETTES

டி ஸ்க்ஸ் டெனார் சிகரேட்ஸ்
ஜேம்ஸ் கார்ஸ்டன் லீட், லண்டன்

ம. கீ. கிருஷ்ணன்
ம. திருமலை ராமன்

பெண்கள் உலகம்

"வசுதேவி"

4. வள்ளி

"வள்ளி கணவன்போக
வழிப்போக்கைச் சொன்னாலும்
உன்னம் குழையுதடி—விளியே
ஊதும் உருகுதடி."

என்ற பாட்டின் அடியை எங்கே கேட்டாலும் எனக்கு எங்கன் வெவிக் காரி வள்ளியின் ஐரபகம் வருகிறது.

வள்ளிக்கு வயது முப்பதிருக்கும். கருப்பாவ முகத்தில் பலிசென்று ஒளி வீசும் பற்கள். நல்ல திடகாத்திரமான தேகம். எப்பொழுதும் சிரித்துக் கொண்டே துடுக்காகப் பேசுவாள். ஒருவருக்கும் பயப்படவோ மாட்டாள்.

"வள்ளியா! அவளுக்கு ஏமம் வந்தா கூட பயம் கிடையாதே" என்று பாட்டி அகலா தினம் ஆசிரவதம் செய்காள்.

விடியற்கால நான்கு மணிக்கு மாடி வராந்தாவில் கையில் துடப்பறும் இடுப் பில் குடமுமாகக் காட்சியளிப்பாள்.

"எழுந்திரு சாமி! படிக்கிற குணத்தை காலங்காத்தாலோ எழுந்து புத்த கத்தை வாசிக்கிட்டுப் படிக்கிறதை விட்டுவிட்டு போத்திட்டுத் தூங்குத தைப் பாரு!" என்று உச்சைதரையில் அதிகாரம் பண்ணுவாள்.

கொஞ்சம் சோம்பேறித்தனமாகப் படுக்கையில் புரண்டு கொண்டிருந் தாலோ நடகடவென்று ஜுவத்தைக் கொட்டி வராந்தாவை அலம்ப ஆரம்பித்து விடுவாள். படுக்கைமேல் தூய் பிரளாப ஆவதற்குள் அநாதி அடித்துக் கொண்டு எழுந்திருந்து கையுடன் படுக்கையைச் சுருட்டிக் கொண்டு கிடைபுலேன்.

"ஏன் உனக்கு இவ்வளவு அவசரம்! ஜுவத்தைத் தலையிலே கூடக் கொட்டி விடுவே போலிருக்கே? என்று சண்டென்று விழுவேன்.

"இன்னும் கொஞ்ச நேரம் தூங்கினால் தண்ணியைக் கொண்டுத் தலையிலே ஊத்தி விடுவேன். அங்கே பாரு எதிர்த்த விட்டுப் பொம்பளைப் பிள்ளையை. மூணு

மணிக்கே எழுந்து உட்கார்க்குதிட்டுப் பரிச்சைக்குப் படிக்குது!" என்று புத்திமதி கூட ஆரம்பிப்பாள்.

"தினம் தினம் இப்படி விடெல்லாம் அலம்பாவிட்டால் குடிமுழுவிப் போகிறதா?" என்று நான் கோழிப்பேன்.

"ஏன் சாமி! நானு விடு முழுதும் தினம் கணவனுந்து ஒரு காலில் நிக்கிறேன்? உங்க பாட்டி யம்மா இருக்குதே. அதுக்குப் படுத்த இடத்தைக் கணலாட்டி, பிடை பிடிச்சுக்குமாம். அது சத்தம் போடுதென்னு சட்டு பிட்டுனு தண்ணியை ஊத்தி இரண்டு பெருக்குப் பெருக்கிட்டுப் போறேன்" என்று சொல்லி விட்டுச் சிரிப்பாள்.

"என்னடி வள்ளி! இப்படி கால்படி எண்ணியைத் தலையிலே வைத்து வாரிக் கொண்டு வாழ்ந்துக்கறியே. காதுப்படி களில் எண்ணி வாழியறது" என்று மல்லி வள்ளியைப் பரிசாசம் செய்காள்.

"ஏம்மா, இல்லாட்டி அந்த எதிர்த்த விட்டுப் பொண்ணுட்டம் தலையிலே

பெண்கள் உலகம்

என்றை கவக்காம பரட்டைபாக வாரிக்
கச் சொல்லிங்களா? அந்தப் பொண்ணு
தலை வாரிக்கறதே வேடிக்கை. தலையை
கல்லா வாரிப் பின்னீக்கும்; அப்பறம்
கண்ணாடி முன்னாலே போய் சின்னுக்
கிட்டு, காது பக்கத்திலும் ஒத்திப்
பக்கத்திலும் தலை மயிலை இழுத்து,
வாரினை தலையைக் கவக்க விட்டுக்கும்.
எப்பப்பார்த்தாலும் ஒரு கொத்துத் தலை
மயிர் அவரைக்கொடியாட்டம் கன்னத்
திலே பட்டுக்கிட்டுக் கிடக்கும். இது
என்னமா காகரிகம்?" என்று சொல்லி
விட்டுக் கிடக்க வென்று சிரிப்பான்.

போடுதும்" என்று பாட்டி உள்ளே
விருத்த கத்துவாள்.

"கம்மா இது பாட்டி! ஈயச் சொம்பு
போனது இதோ சின்னப் பேரன் இருக்
குது. வெள்ளிச் சொம்பா வாங்கி
வைக்க" என்று ஈகத் தானமாய்ப்
பதிலுக்கு உரத்த குரலில் கூறி விட்
டுத் தன் காரியத்தில் அமர்ந்து விடு
வான் வள்ளி.

"இந்தா சாயி! காபியைக் குடிச்ச
விட்டுத் தயினைர சொம்ப சவடாஸா
மென்று மேலேயே போட்டுட்டுப்
போறியே. இங்கேகொணுது போடு.
கையோட என்னி வச்ச விட்டுப்
போறேன். சீக்கிரம் ஊட்டுக்குப்
போகாம இங்கே சித்த குரம் சின்னுக்
கடப் போதும். உங்க பாட்டியும்
மன்னியும் சிவக்க சிவக்க ஏதாவது
வெங்க சொல்லிக் கொடு இருப்பாங்க"
என்பான் போக்கிரித்தனமாக.

"என்னடி. சினிமாவிலே ஆட்குப்
பலே கைகளையும் காலையும் ஆட்டிண்டு
போசறே. மேலே வந்து விழுந்துடாதே"
என்று பாட்டி, சில சமயங்களில் வள்ளி
ஈயக் கொபித்துக் கொள்வாள்.

"போடி, வாலாடி!" என்று மன்னி
அவளை அன்புடன் கோபித்துக்
கொள்வான்.

சூட் சட்டென்று மின்னலைப் போல்
கொடிப் பொழுதில் வேலை வெல்லா
வற்றையும் செய்து விடுவான் வள்ளி.
முற்றத்தில் பாத்ரீசங்கள் உருகும்
சத்தம் கேட்டால் "வள்ளி வந்து விட்
டாளா? பாத்ரீச சத்தம் காதைப்
பிளக்கிறதே. கொஞ்சம் மெதுவாகப்
பாத்ரீசங்களைத் தேய்க்கச் சொல்லு.
புது ஈயச் சொம்பை கைக்கிவிடப்

பொங்கல்

—மங்கள ஆடை!

விருகம் ஏறி விட்டன வென்ற
பலமிக்காமல் வந்து வருங்கள் நம்

பாவுன் சில்க் பாலேஸில்

நல்ல தேர்வையான நகங்கள் வெண்
லாம் தேடித் கொண்டிருக்கிறாயி்.
புதுக்கிழமை. பட்டு, பூத்திப் போடி
கவிம் எல்லாம் உலாத்திரையான பர்த்து.

ரூ. 10, 25, 50, 100-க்கு வரக்கு வரக்கு வரக்கு

காணத் துடித்தாமல் பூத்திரை
வந்தால் மிகவும் நன்ற.

45, ராட்டன்
பஜார், மதுராஸ்

இனும்
வெகுமதிகள்

செல்லாராம்ஸ்

செல்லாராம்
செய்யுங்கள்

விருகம்

'வைட் ஹவுஸ்'
86, வாலாஜா ரோடு

"பாட்டி! அப்படிச் சினிமாவிலே யாவது சேர்த்துவிட்டால் பிரயோசனம் உண்டு. நாலு ரூபாய் கரகக்கு நாலு வீட்டு வாசல் ஏறி மரட்டாட்டமா உணக் கறத்துக்கு சினிமாவிலே ஆக்ட் பண்ணினு ஆயிரம் ஆயிரமா சம்பாதிக்கலாம். பாட்டி! நீயும் வா. இரண்டு பேரும் போய் சேர்த்துக்கலாம், இந்தக் காலத்திலேதான் பாட்டி, யம்மாள் எல்லாம் படத்திலே ஆக்ட் பண்ணறார்களே. கொஞ்சம் படிபடாத கனமா மூஞ்சிலேயே அப்பிவிட்டா கிளாஸ் யெல்லாம் குமாரியாய் விடுவாங்களாம் சினிமாவிலே. ஏம்மா! சீதாக் கல்யாணம் பார்த்திங்களா. என்னுட்டம் ஒத்திவந்து இப்படிப் பாடி ஆடறாள்!" என்று கூறிக்கொண்டு நல்ல கரோமான சாகத்தில் பாடிக்கொண்டு அபிநயம் பிடிக்க ஆரம்பித்து விடுவாள் வள்ளி.

"பேரமடி! அவர் வரப் போகிறார். நிறுத்து உன் நடனத்தை" என்று மன்வி சிரித்துக்கொண்டே சொன்னாள்.

"உன் புருசனைக் கண்டால் உனக்குத் தான் பயம். எவர்க்கென்ன பயம்? ஏன் சாமி நான் சொல்கிறது சரித்தானே?" என்று என்னை வள்ளி அபிப்பிராயம் கேட்பாள்.

"ஏன்டி, உனக்கு உன் புருஷனிடம் கூட பயம் கிடையாதாடி!" என்று மன்வி ஆச்சரியத்துடன் கேட்பாள்.

"என்னத்துக்கு அம்மா பயம்? முன் சொல்வாம் நன்றாக் குடிக்கக்கிட்டு அது கண்டபடி. சொல்லாம் நிரிஞ்சுக்கிட்டிருக்கிறது. 'இப்படிக் கெட்டுத் திரிஞ்சா உன் கிட்ட நான் குடுத்ததாம் பண்ணமாட்டேன். அம்மா கீட்டுக்கும் பிராய் ஏதாச் சைம் வேலை கொட்டி செய்து பினைச்சுக் கிறேன்' என்று ஒரு நாள் பிரட்டிசேன். பயத்துக்கிட்டு போட்டிப் பரம்பா அடங்கிப் போச்சு. இந்தப் புருஷர்களை யெல்லாம் பிரட்டி உருட்டி எமக்கு நடுங்குரப்பலே ஆட்டி வைக்கணும். அம்மா" என்று இவ்வாறு சாகச் சாகத் தை மன்விக்கு உபதேசம் பண்ண ஆரம்பிப்பாள்.

"பேரமடி! வீட்டுக்குப் போடி எம காதலி!" என்று பாட்டி வைத பிறகு தான் வன்வி வருவாள்.

வன்வியைப் பேரன்ற புத்திசாலியை, கலாசாலை மாணவிகளுக்குள்ளே கூடப் பார்ப்பது அளிது என்பது என் அபிப்பிராயம்.

வைத்தியாசாலைகளில் ஜூரத் திற்குக் கொடுக்கும் ஆகாரம்

ஹார்லிக்ஸ்

ஜூரத்தின் அறிஞர்களான தேக் உஷ்ணாதிக்கம். தலைவலி, வெப்பமும் குளிரும் மாறி மாறி வருதல்—யாவும் ஜூர விபரங்கள் நரம்புகளையும் தசை நார்க்களையும் தாக்குவதன் அத்தாட்சியென டாக்டர்கள் கவனித்தும் ஆராய்ச்சி செய்தும் அறிந்திருக்கிறார்கள். இவ்விபரங்கள் கடினப் பொறிதில் தேகத்திற் பரவி உங்களை சோர்வுறச் செய்கின்றது. இரைப்பை பலவின மாயிருக்க கெட்டியான உணவுப் பொருள்களை ஜீரணிக்க முடியாது. ஆனால் தேகத்தை சீர்படுத்திப் போஷணம் வேண்டுமே! ஹார்லிக்ஸ்தான் அதற்குத் தகுந்த உணவென்று பரிசுரித்தறிந்திருக்கிறார்கள். அது வருவான, போஷாக்கு நிறைந்த ஆகாரம். உடம்பிற்கு வலுவிட்டிடு சிக்மெம் தேற்றுகிறது. நாட்டி, லுள்ள முக்கிய வைத்தியசாலைகளிலெங்கும் மலேரியா முதலிய ஜூரங்களுக்கு அதை பத்திய ஆகாரமாக ஆதரித்து வருகிறார்கள்.

பாழும் வீரியமும் திரும்பவு மூட்டுகிறது

சும்பர் சூரும் காட்சி

[டி. கே. சிதம்பரநாத முதலியார்]

37. வசிஷ்டர் ஸ்தம்பிக்கிறார் !

“செவ்வத்தை எல்லாம் துறக்
கொள், போகட்டும். எங்கிலையுமா
கையை விட்டுத் துடைக்கப் பாய்க்
கொள்” என்று இதயம் உருகிப்
போகும் நிலையில் ஸ்தம்பமன் சொல்லி
அப்படியே நின்று விட்டான். சாமனும்
யசுரமனனது தாங்க முடியாத
துயரத்தைக் கூண்டு கொண்டான். அவ்
வளவுதான் : ஸ்தம்பித்துப் போய்விட்
டான். தன்மையனும் தம்பியும் உணர்ச்சி
இழந்தவர்களாய் எதிர் எதிரே நிற்கிறார்
கள். எவ்வளவு நேரம் நிற்கிறார்களோ
சொல்ல முடியாது.

இந்த நிலையில் படுதா விந வேண்டி
யதுதானே ! படுதா விழுவதற்குப்
படுவதாக, அரச சபையிலிருந்து வருகிறார்
ஒருவர்.

அவ்வளவு, அரசவை
தீர்ந்தும் அன்பினர்

எவ்வளவில் இருந்தவ
முனிவன் எய்தினான் ;—

செவ்விய குமாரும்
செவ்வரி தாழ்த்தினர் :

கௌண்டயம் பெருங்கடல்
முனியும் காலவைத்தான்.

[அவ்வளவு : அந்த காலத்தில் : அரசவை
தீர்ந்தும் : சாது சபையிலிருந்து : அன்பினர்
எவ்வளவில் இருந்தவ முனிவன் : எய்தினான் :
இல்லாரை தவறாதுக்கொடுப்போ தந்தபலனை
வசிக்க :] எய்தினான் : வந்து செத்தார் ;
செவ்விய குமாரும் செவ்வரி தாழ்த்தினார் : சாது
சபையினர் : முனிவரை : விளக்கிறார்கள் ;
கௌண்டயம் பெருங்கடல் முனியும் கடல்
வலத்தான் : வசிக்க : துன்பம் துயரம் எக்
கைம்கடத்தியாவோள் : இரத்தையும் துன்ப
மாவிய கடலில் நிறங்கி விட்டார்.]

வசிஷ்டர், சாம் வசுமனாரது முகத்
தைப் பார்த்தார். யதோ அடுத்த
கணுக்குப் போய் வந்து விடுவதாகத்
தோன்றுகிறதே ஓழிய, காட்டை விட்டு

நகரத்தை விட்டுக் காட்டுக்குப் போவ
தாகத் தோன்றவில்லை.

அன்னவர் முகத்தினோடு
அகத்தை நோக்கினான்,

பேர்அரைச் சேரயின்
பொலிவை நோக்கினான் ;

என்தினி உணர்த்துவது,—
எடுத்த துன்பத்தால்

தன்மையும் உணர்த்தினன்,
உணரும் தன்மையான்.

[என் தினி உணர்த்துவது : இவர்களுக்கு
இவியேல் சந்தைநாத் சொல்ல இருக்கிறது :
எடுத்த துன்பத்தால் : இவர்தான் பெருங்க
வரும் துன்பத்தால் : தன்மையும் உணர்த்தினான் :
வசிக்க : தன்மையும் உணர்த்துவதான், தன்மையும்
யும் (உடையுமும்) உணர்த்துவதான், ஆனால்
அவ்வளவு துன்பம் வந்து மனதைத் தாக்க
யும் அளவுக்கும் தன்மையும் அறிந்துவிட்டது.]

சிறிது நேரம் கழித்து உணர்ச்சி
வந்தது வசிக்கருக்கு. தவக்குள்ளே
சொல்லிக் கொள்ளுகிறார் : “விநதான்
என்ன வேலை செய்கிறது ! சகல தேசம்
கருத்தும் சக்கரவர்த்தியாக வேண்டிய
மங்கல கரமாவ காலை ஏற்படுத்தினார்
கள் : சாஸ்திரங்களை எவ்வளவு புரட்டிப்
பார்த்துத் தான் ஏற்படுத்தினார்கள்,
சாமன் பெசன் முடிசூடப் போன் ஆடை
தரித்து விளங்க வேண்டிய முகர்த்தம்,
ஆனால் என்ன நேர்த்திருக்கிறது !

வாழ்வினை துறைய
மங்கல கத்துதான்,

தாழ்வினை அதுவரைச்
சேர சாத்தினான் :—

சூழ்வினை நான்முகத்(து)
ஒருவர் சூழினும்

காழ்வினை ஒருவரால்
ஒழிக்கல் பரவதோ

[வாழ்வினை துறைய : தன்மையும் துன்பமையும்
குறிப்பிட்ட : தாழ்வினை : பெருங்கடல்
காழ்வினை

யின் பயல்; குழந்தை தாக்குதல் குருளித்
குழியும்; பணத்தையால் கத்துதலும் விதிகைய
சுருக்கிய பிழைமாயையே (காழ்வியம்)
குழித்து விட்டார். அதை அகலுதும் விசை
குறையாதார்.]

வரிஷ்டர் கொஞ்சம் காதலியை
கொண்டு சாமணர் அணுவின் சொல்லு
கிறார் :

விந்திடும் தாமரைச்
செய்கண் விசை

உத்தமடத்(து). 'ஐய! நீ
குருளி, ஓய்விய

கத்திடும் காணுதி
என்னில்,— கண்அகல்

மல்த்திடும் தாணியாக
வாழ்கி காண்'என்றான்.

[விசை: விசை எத்திய; தடம் தாமரைச்
செய்கண் விசை; விசையான செத்தாமரைக்
கண்ணல் சாணை; உத்து அகடத்து; தெருள்
கிழ்ப்பாரி; குருளி தீயி; உத்திடும் காணுதி
என்னில்; கண்ணியைச் செருகியபேயாகும்;
கண் அகல்; வித்தி தீத்கும்; கத்திடத்தான
யான்; பேரீய்க்கு தெரிய வேண்டியவருடைய
தாரை தாக்கையித்தி.]

தந்தை இறந்து போவான் என்று
சொல்லி, அதன் ஸாமராகக் காட்டுக்
குப்போலுதைத் தடுக்கப் பாரக்கிறார்
வரிஷ்டர் என்று எண்ணுகிறான் சாமன்.
சாமன் சொல்லுகிறதைக் கேளுங்கள்.

'அன்னவன் பணி, தன்
எத்தி ஆத்துதல்

என்னது கடன்'; அவன்
இடரை தீக்குதல்

உன்னது கடன்; இது
நெறியும்'; என்றான் :

பன்னகப் பரவனான்
பன்னி நீய்கிறான்.

[அன்னவன் பணி தன் எத்தி ஆத்துதல்;
தாரைத்து கடத்தியைச் செத்தகொண்டு
குருதிதல்; என்னது கடன்; என்னது கடன்;
கடனம்; இது நெறியும்; இதுதான் தாமரையின்
ஆனும்; பன்னகப் பரவனான் பன்னி நீய்கிறான்;
ஆதிசேஷ சபை தந்தை விட்டு தீயி
அவதாரம் செய்த திருமாயையே சாமன்.]

மேலும் சொல்லுகிறான் சாமன் ஆத்
திரத்தோடு :

தந்தை யல்லவா வரக்கூடக்
கைகேசிக்குக் கொடுக்க ஒப்புக் கொண்
டார்? காட்டுக்குப்போகும்படி கட்டின
விட்டது தாயல்லவா? இந்த சிவியில்
குருகுருவாகிய நீர் செயல் வேண்டுவ
தென்ன?

'என்றான் எத்தமதில்
காங்கன்; எவ்விதம்

என்றான்; பரவது
செய்கி எத்தியன்;

என்னென நிந்தநீ
தருத்தி பேர்!' என்றான் :—

தோன்றிய தந்தை
நிறுத்தத் தோன்றினான்

[என்றான்: கொடுக்க ஒப்புக்கொண்டான்;
வந்து என நிந்தநீ; என்னவந்ததையும்
தேருத்தி தேர் வர்த்துக்கொண்டு வந்த நீ
நிறுத்தியார்; தருத்திப் பர்த்துக்கொண்டார்; தோன்
றிய தந்தை; அதுமையால் மக்களுக்குத்
தென்பட்ட தருத்தாக மறுபடியும் தீர
நிறுத்தவந்தாரை அவர்த்த சாமனார்த்தி.]

இந்த விதமாகக் கடித்து கொல்லி
விட்டான் சாமன்.

என்றான் முனிவர்களுக்கும்(து)
இயம்ப தெத்தினன்,

நிந்தான், தெருங்குந்தித்
நிறுத்து தீத்துக:—

வரிஷ்டர் இந்தனை துன்பத்தில் என்ன
செய்கார்? பேராமல் சின்றுவிடுகிறார்,
காட்டுக்குப் போகிறான் சாமன். என்
பதை எண்ணத் தான் முடியுமா? மனச்
சைவ சிவக்குமா? ஒன்றும் பேச முடி
வாமல் சின்று விட்டார். சௌகரிய
மாய்ப் போய்விட்டது சாமனுக்கு!

குன்றைத் தோளவன்
தோறது. கொத்தவன்

பெருநிலை தெருமநிக்
காங்கிப் போவிறான்.

[குன்றைத் தோளவன்: சாமன்; தோறது;
அப்படியே கவிஷ்டரைத் தோறதுவிட்டு;
கொத்தவன்: தாரைத்து; பெருநிலை தெரு
மநிக் காங்கி: பெரு இழைத்த மாநில அவன்
செத்த கொட்டை வரம்பக்காரக.]

பதினான்கு வருஷம் சந்திக்க முடியாத
படி பிழித்து போகிற நிலைமை. வரிஷ்டர்,
சாமன் உயிருக்குயிராய்க் கருதி வளர்த்த
தவர்; அவனுக்குக் கல்லி எல்லாம்
கதிர்த்தவர். அவரிடம் விடை பெற்றுக்
கொண்டவது சாமனுக்கு எளிதான
காலியமா? அவ்வ.

எவ்வளவு வாகவமாய் வரிஷ்டரை
ஸ்தம்பித்து நிற்கச் செய்து விடுகிறார்
கம்பா, பாருங்கள். சாமனுக்கு எதோ
கோபம் வந்தது. எதற்கு? குருவை
விட்டு மெள்ளப் போய்விடுவதற்குத்
தானே! அரிய காலகப் பண்பு இது.

9

பரிகாரம் இல்லாத மதுரை மைத்திரி
 துறவருக்குப் பழக்கத் துறையாக
 பர் குலத்தினர் தோன்றும் அனலினக்கை
 தாமபக்குடல் வினக்கம்செய்த தாமோதரன்
 பரமாய் வந்து நாம் தாமஸ் துறவிதொழுது
 வாயினும் பாடி மகத்திதும் சித்திக்
 'வயிதழையும் புகுதருவாக் திக்குறையும்
 தியினர் துறையும் செறிபனோ செம்பாவய்
 1ம் சித்திரம் - 4 — துண்டித் தீர்மானம்

பாப்பா மலர்

செவ்வார்த்திநிலை நாள்தந்த நாள்!

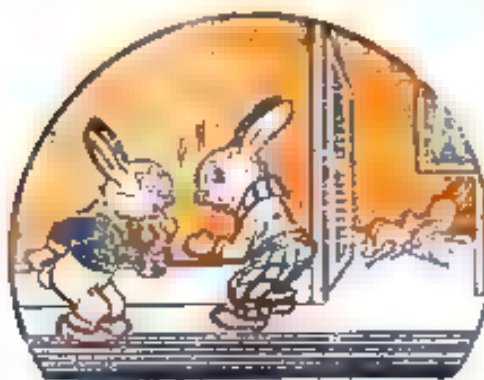
[ராஜி]

நீலம், மணி என்ற இரண்டு முயல்களும் எப்பொழுதும் விடையாடிச் கொண்டே இருக்கும். "புத்தகத்தை எடுத்துப் படிப்பதுதானே!" என்று சொல்லுவான் அவைகளின் தாயார். "இதோ படிக்கிறேன்" என்று இரண்டு முயல்களும் புத்தகத்தைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு இப்படியும் அப்படியுமாகப் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கும். தாயார் எவ்வளவுதான் சொல்லுடன் நீலமும் மணியும் மறுபடியும் விடையாட ஆரம்பித்துவிடும். "வாலா விஷமம் தாங்க முடியவில்லை" என்று அடிக்கடி அவற்றின் தகப்பனார் சொல்வார். சொல்லி என்ன பிரயோஜனம்? அவை விஷமம் செய்வது மட்டும் விரிகவில்லை.

ஞாயிற்றுக்கிழமை என்று பள்ளிக் கூட விடுமுறையானதால் நீலமும் மணியும் அப்பாவிற்றுப் பலரது புத்தகத்தைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு ஈன நிற்குள்ளாகவே படித்துக் கொண்டிருந்தன. படித்துக் கொண்டிருந்தனவே தவிர அவைகளின் ஞாபகம் எல்லாம் தோட்டத்தில் உள்ள மாமரத்

தின் மேல்தான். விட்டுக்குப்பின் புறத்தில் அவைகளுக்குச் சொந்தமான ஒரு பெரிய மாந்தோட்டம் இருந்தது. அந்தோட்டத்திலுள்ள மாமரங்களில் சிரம்பலாம்பழங்கள் தொங்கிக் கொண்டிருந்தன. நீலத்திற்கும் மணிக்கும் எப்படியாவது தகப்பனாருக்குத் தெரியாமல் மாம்பழங்களைப் பறித்துத் தின்றாவிடுவதென்று யோசனை.

மேலே காதுவாணி இருக்கும். நீலமும் மணியும் யோசித்த வண்ணமாகவே

உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும்பொழுது 'சூர், சூர்' என்று ஓசை கேட்டது. என்ன ஓசை என்று எட்டிப் பார்க்கும் பொழுது அதையில் தகப்பனார் கவாகக் குறட்டை விட்டுத் தூங்கிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தன. உடனே புத்தகங்களைக் கீழே வைத்து விட்டு மெதுவாக நீலமும் மணியும் தோட்டப் பக்கம் சென்றன. அப்பொழுது தோட்டத்தில் ஒருவருமில்லை. மெதுவாக மாமரத்தினருகில் வந்து பழுத்துத் தொங்கும் மாம்பழங்களை அண்ணாத்து பார்த்துக் கொண்டிருந்த

தன; அவைகளுக்கு நரகத்தில் ஐயம்
ஊற ஆரம்பித்தது.

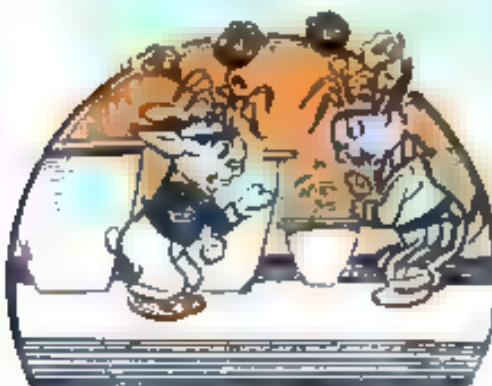
அப்பொழுது 'சீலம்!' என்று ஒரு
குரல் கூப்பிட்டது. அந்த குரல்
'மணி!' என்றும் கூப்பிட்டது. அக்
குரல் தகப்பனுரையது என்று
அறிந்தவுடன் சீலத்திற்கும் மணிக்கும்
தூக்கி வாரிப் போட்டது. தங்களைத்
தேடிக்கொண்டு தகப்பனர் தோட்டப்
பக்கம் வருவார் என்பது அவைகளுக்கு
நன்றாகத் தெரியும். தகப்பனுருக்குத்
தெரியாமல் தோட்டத்தில் ஒலிந்து
கொள்ள இங்கும் அங்குமாகச் சுற்றிச்
சுற்றி வந்தன. ஒலிந்து கொண்டே
சரியான இடமே அகப்படவில்லை.
தகப்பனர் வந்துவிடப் போகிறாரே
என்ற பயம் ஒரு பக்கம். ஓடி ஒலிய
இடமில்லையே என்ற கவலை ஒரு பக்கம்.

அப்பொழுது சீலத்திற்கும் மணிக்கும்
ஒரு யோசனை தோன்றிற்று. அவசரம்
அவசரமாகப் போய் காலியான
பூஞ்சட்டிகள் இரண்டை மற்றையப்
பூஞ்சட்டிகளின் பக்கத்தில் வைத்தன.
பக்கத்தி் விருக்கும் பூஞ்சட்டிகளி்
விருந்து சிறிய சிறிய கொளைப்
பூக்களுடன் ஓடித்தன. சீலத்தின்
தலையில் சுற்றி வரிசையாக வைத்து
மணி கட்டிற்று. அதே மாதிரியாகவே
மணியின் தலையில் சீலம் கட்டிற்று.
இரண்டும் இரண்டு பூஞ்சட்டிகளில்
தலைவையக் குவித்து கொண்டு
உட்காசித்தன. வெளிப் பார்வைக்குத்
தொட்டிகளில் சீலமும் மணியும் உட்
காசிந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை.
இரண்டு பூஞ்சட்டிகள் வளர்ந்திருப்
பது போய்வேதான் இருந்தது!

அச்சமயம் 'சீலம்! மணி!' என்று
கொபத்துடன் உரக்கக் கத்திக்
கொண்டே தகப்பனர் தோட்டப் பக்
கம் வந்தார். தோட்டத்திலும் அவர்
களைக் காணவில்லையே என்று தகப்ப
னர் சொல்லியதைக் கேட்ட சீலமும்
மணியும் தங்கள் குழ்ச்சி பகித்தது
என்று சந்தேகமும் கொண்டன. சுற்று
நிச்சந்தமாக இருக்கவே தகப்பனர்
போய் விட்டார் என்று நிச்சயித்தன.
எழுந்திருக்கலாமா என்று அவை
யோசித்தபோது, உடம்பில் ஏதோ
ஜில்லென்று பட்டது. ஜில்லிப்பு வர
வர அதிகம் ஆயிற்று. ஜில்லிப்பைப்
சீலமும் மணியும் தாங்க முடியவில்லை.
என்ன காரணம் என்று மேலே பார்த்
தன. மேலே யிருந்து ஐயத் துளிகள்
அவைகள் மீது 'போய் போய்'
வென்று விழ்ந்து கொண்டிருந்தன.
'மழா! மழா! உன்னை ஓடுவோம்!'
என்று உச்சலிட்டுக் கொண்டே
சீலமும் மணியும் எழுந்தன.

அப்பொழுது என்ன ஆயிற்று தெரி
யுமா? அவைகளின் தகப்பனர் ஏன்
கொரு புண்பச் செடிக்கும் தண்ணீர்
விட்டுக் கொண்டே சீலமும் மணியும்
உட்காசித்த சட்டிகளுக்கும் தண்ணீர்
விட வந்தார். சீலமும் மணியும்
எழுந்தவுடன் தங்கள் தகப்பனுரைப்
பார்க்கவே அவைகளுக்கு என்ன செய்
வது என்று தெரியவில்லை. குழந்தை
களின் ஓடித்தைக் கண்ட தகப்பனர்
குபேசென்ற சிசிக்கவே, சீலமும் மணி
யும் வெட்டப்பட்டுத் தலைவையத் தொல்
கப் போட்டுக் கொண்டன. இனி
மேல் அப்பாவை மொற்றப் பார்ப்ப
தில்லையென்று அவை நிர்மாணித்தன.

CAUVERY BRAND

**PREVENTING
CHOLERA**

STANDS
between
**CHOLERA
&
YOU**

**THE METTUR CHEMICAL &
INDUSTRIAL CORPORATION LTD
METTUR DAM, SOUTH INDIA**

காலகேசபம்

பிறகு உபகாரம்

கல்ல பொருத்தம்

மனைவி:—அப்படிதான் தங்கள் ஏதோ உபகாரம் செய்ததாக அவர் அடிக்கடி சொல்விக் கொண்டு இருக்கிறான் என்ன அப்படி உபகாரம் செய்திருக்கான்.

புருஷன்:—என் ஒன்றைச் செய்த பின்பு. தற்செயலாக வேசித்தையும் நான் வேண்டுமென்று செய்ததாக அவர் நினைத்துக் கொண்டார்.

மனைவி:—அப்படி என்ன உபகாரம் செய்தா நீரிட்டது?

புருஷன்:—வேறொன்றும் இல்லை; அவன் உன்னைக் கவியானம் செய்து கொள்வதாக இருந்தாலும் அதற்குள் நான் உன்னைக் கவியானம் செய்து கொண்டேனும்! —ந. இராமசுந்தர.

யாருக்கு?

ஒருவர்:—என்னடா வரக, பார்க்காதது போல போடுகுயே, வெள்ளைமுத்தா என்ன?

முற்றவர்:—தயவு செய்து மயங்கிக் கொண்டும்; நான் வரக இல்லை.

—வி. சுப்பிரமணியன்.

தனர்த்தம்

பையன்:—ஒரு கெடுப்புப் பெட்டி என்ன விடீ?

கடைக்காரன்:—அதையனு?

பையன்:—உருவாக்கிவிட்டா?

கடைக்காரன்:—அந்த மந்திரம்.....

பையன் (அதையனுவைக் கொடுத்தது):—அப்படிவந்து, இந்த.....ஒரு டாஸ்குவே கொடுத்துடு.

என். எம். கந்தரம்பாள்.

முன் ஜாக்கிரதை

சாஸ்திரிகள்:—"வருகிற பெண்ணை, உங்கள் தகப்பனார் பிரார்த்திப்பார்....."

கிரகஸ்தர்:—"ஆமாம். அதற்கு இப்போது என்ன?"

"ஒன்று மில்லை! வேஷடிக்குப் பதிலாக ஒரு காவல் மன்னன்மேலும் இரண்டு டஜன் கெடுப்புப் பெட்டியும் கொடுத்தால் பிதர்களுக்குத் திருப்தியாகிவிடும்." —கி. முத்துசாமி.

மாப்பிள்ளை விட்டார்:—பெண்ணிற்கு விட்டு வேலைகளெல்லாம் செய்யத் தெரியுமா?

பெண் விட்டார்:—என்ன பிரமாதம்? இரண்டு மாதங்களுக்குள் கூற்றுக் கொண்டு விடுவான். மாப்பிள்ளைக்கு என்ன வேலை?

மாப்பிள்ளை விட்டார்:—வேலையா? என்ன பிரமாதம்? இரண்டு மாதத்தில் வேலை சம்பாதித்துக் கொள்வான்.

—என். முத்தையா.

உண்மை

வக்கீல்:—உங்கள் தம்பி வாக்குமூலத்திலுள்ள கேஸ் துயித்தது, இவ்வா விட்டான். கொள்கிறதான்.

கட்சிக்காரன்:—ஐயா, ரிஜிஸ்டரேஷன் சான்றிதழை வைத்தனம். பின்புலத்தை உன் தம்பிக்கே கொடுத்து விடுகிறேன்.

—எம். எஸ். ஸுந்தரன்.

கல்ல யோசனை!

ஒரு கணவன் ஒரு நாள் தன் கோலை பாவித் தபாலாபிஸுக்குச் சென்று தனக்கு வரும் கடிதங்களை வாங்கி வரச் சொன்னார். அவன் போஸ்டாபிஸுக்குச் சென்று தபால் காரனை "என்க ஐயா கடிதா கங்களைக் கொடுக்க" என்று கேட்டான்.

தபால்காரன்:—உன்க ஐயா விவரம் என்ன?

தாட்டுப்பூதத் தான்:—அதான் ஒரு தாள் மேலேயே எழுதிருக்குமே! அதைப் பார்த்துக்கிட்டுக் குடுங்க.

—பி. சாமமூர்த்தி.

பூப் பரதட்சணம்

"வஸந்தன்"

உலகத்தில் எவ்வளவோ பேர்கள் தங்கள் ஆசைகளை மனமிட்டு வெளியில் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் கந்தராமன் விஷயம் அப்படியல்ல. ஒரு நாளைக்குப் பத்துத் தடவைவரையுடன் மனத்திலுள்ள ஆசையை வெளியிட்டுத்தானாக வேண்டும். அவன் சினேகிதர்களும் திரும்பும் அதை அவன் வாயிலிருந்து வரவழைத்துக் கேட்டு மிழந்து விட்டுத்தான் துங்குவார்கள்.

இந்த இடத்தில் 'ஹனி மூன்' என்ற ஆங்கிலத்தில் சொல்பதற்கு எல்லவா, அதற்கு தமிழில் அர்த்தம் சொல்லிவிட வேண்டியது அவசியம். கல்யாணமான பிறகு மனமகன் மனவியை அழைத்துக் கொண்டு எங்கேயாவது மிழைவாரமான் இடத்திற்கு உல்லாச யாத்திரை இனம்பி விடுவான். இந்த உல்லாச யாத்திரையை அல்லது 'ஹனி மூன்' புதுத் தம்பதிகள் மிகவும் ஆர்வத்தோடு கழிப்பார்கள். பிற்பாடு, வாழ்க்கையில் தம்பதிகள் சண்டை போட்டுக் கொள்ளும்போது தெய்வம் இந்த 'ஹனிமூன்' ஞாபகம் வைத்துக் கொண்டு சமாதானமாப்ப போய் விடுவார்களென்றால் அது எவ்வளவு இன்ப ரீதியாக உண்டாகக் வேண்டும் என்ற சொல்ல வேண்டியதில்லை.

கந்தராமன் கந்தராமனைப் பற்றிச் சொல்லிவிட்டு 'ஹனி மூன்'யும் பற்றிச் சொல்வதால், வாசகர்கள் இரண்டுக்கும் முடிச்சுப் போட்டுக் கொண்டிருக்கப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையில் 'ஹனி மூன்' தனக்குள்ள ஆசையை அடிக்கடி வெளியிடுவதில் கந்தராமன் அபாரப் பிரியம் கொண்டிருந்தான். அதுவும் அவன் 'ஹனிமூன்' அமேரிக்காவிலுள்ள மியாமி என்ற மிகு தொழில் இடத்தில் கழிக்கப் போவதாகச் சொல்லும்போது, அவன் கண்பர்கள் விழுந்து விழுந்து சிரிப்பார்கள்.

"ஆமாம்; இப்பொழுது சிரிப்பாகத் தான் இருக்கும். ஆனால் நாளைக்கு நான் ஒரு பணக்காரப் பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்துகொண்டு மியாமிக்குக் கப்பலில் புறப்படும் போது, பொருமைவால்

நியத்தே போவீர்கள்" என்று கந்தராமன் சிரிப்பான்.

"த கல்யாணம்" செய்து கொள்ளப் போகும் அந்தச் சீமாட்டி யார்? கிறித்தவச் சொல்லிவிட்டால் காங்கள் கத்தியமாகப் பொருமைவாக நியத்து சாக மாட்டோம்" என்று கண்பர்கள் பிடிவாதம் செய்வார்கள்.

மேற்படி கந்தராமன் கேள்விக்குப் பதில் கொடுப்பதற்குக் கந்தராமனுக்குக் கஷ்டமாக இருந்தது. தனக்குக் கிடைக்கப் போவதென்னமோ ஒரு சீமாட்டிதான் என்பதில் அவனுக்குச் சந்தேகமில்லை. ஆனால் அந்த சீமாட்டி யார், எங்கே பிடுக்கிறான் என்பது தான் அவனுக்குத் தெரியவில்லை.

"பயங்கன்! கேலியா பண்ணுகிறீர்கள்! கொஞ்ச நாள் பொறுங்கள், மியாமி மட்டுமில்லை; உலகத்தையே நான் சுற்றி வருகிறேன், இவ்வளவு என்ற பாருங்கள்" என்று சொல்வான்.

2

"கிண்கண"வென்று வாகனம் லைகின் மணிபோலக் கேட்டது. கந்தராமன் லைகினிலிருந்து இறங்கி, கையில் டென்னிஸ் 'சாக்ஸட்' டைச் சுற்றிக் கொண்டு உன்னை நுழைந்தான். அப்பொழுது திண்ணையில் உட்கார்ந்து கொண்டு யாரோ ஒரு சினேகிதருடன் பேசிக்கொண்டிருந்த அவன் தகப்பனார் சங்கர ஸ்வர் கந்தராமனைப் பார்த்துப் பெருமூச்சு விட்டார். அவர் வேதனை வால் கஷ்டப்படுகிற தென்பதை வந்தவர் தெரிந்துகொண்டார். "ஸ்வர்வாங்க! வாயைப் பார்த்து விட்டுப் பெருமூச்சு விடுகிறீர்களே! எனக்கு என்னமோ வயிற்றைச் சங்கடம் செய்திருக்கிறது. ஜோஸ்யங்கள் ஆயுளைப் பற்றி ஏதாவது தத்துப் பித்தென்று உனறி விடுவான்கள். அதை நம்பிக்கொண்டு உங்கள்..."

"ஆயுளைப் பற்றி என்னிடம் துக்கப் படவில்லை. அவன் கல்யாணத்தில் சினைத்துத்தான் துக்கப்படுகிறேன்."

“கல்யாணத்தைப் பற்றி என்னத்திற்
காகத் துக்கப்படுகிறீர்கள்.”

“அந்தக் கதையை ஏன் கேட்கிறீர்
கள். பையனுக்கு வயசோ மூப்பது
ஆகப் போகிறது. எவ்வளவோ வரன்
களைத் தட்டிக் கழித்து விட்டான்.
தனியோ வழுக்கை விழுந்து விடும்
போலிருக்கிறது. அவனுக்குக் கல்யாண
மாகி நான் எப்பொழுது பார்க்கப்
போகிறேன்?” என்று துக்கத்துடன்
சொல்லி விட்டுப் பிள்ளையாண்டான்
எதேதோ உளறிக் கொண்டிருப்பதைப்
பிரஸ்தாபித்தான்.

“நீர் இதற்காகக் கவலைப்படா
தேயும். இன்னும் ஒரு வாரத்திற்குள்
அவனுக்குச் சரியான இடத்தில் கல்யா
ணம் மூடிந்து கைக்கிற பொறுப்பு
என்னுடையது...இப்படி வாரும். ரக
சியமாக ஒரு விஷயம் சொல்கிறேன்”
என்று சொல்லிச் சங்கர ஜயலாத்
தனியாக அழைத்துக் கொண்டு
போனார் அப்பா.

3

சுந்தரராமன் அவனுக்கு மிகவும்
பிடித்தமான நீல எலிக் சட்டையை
அணித்து கொண்டான். அதற்கு
மேல் ஒரு துளிகை அங்க வஸ்தி
ரத்தை எடுத்துப் போட்டுக் கொண்டான்.
துளிகை அங்க வஸ்திரத்தை
யும் எலிக் சட்டையையும் போட்டுக்
கொண்டா லொழிய எந்த மலிதனும்
தனக்கு இருக்க முடியாதென்பது

“யேண்டாய், வெற்றிஸ் போட்டுக்கொள்ளும் வழக்கமில்லை”

அவன் என்னும், சந்தரராமன், சங்கரத் தக்சேரிகளுக்கே அவன் இவ்
வளவு ஆடம்பரத்துடன் செல்லும்
போது, பெண்ணைப் பார்க்கப் போகும்
போது எவ்வளவு முறுக்காக “டி.ரஸ்”
செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும்?

“சந்தர ராமா! மாப் பிள்ளை
அழைப்பு ஊர்வலத்துக்குப் புறப்படும்
போது உனக்கு சிரமப் அவகாசம் தரச்
சொல்கிறேன், இப்பொழுது தயவு
செய்து சீக்கிரம் புறப்பட்டுவிடு” என்று
தகப்பலார் கெஞ்சியதன்பேரில், சுந்தர
ராமன் “இதோ வந்து விட்டேன்”
என்று உள்ளே யிருந்து கத்தினான்.

“அப்பா! பெண்ணுக்கு எவ்வளவு
சொத்து இருக்கிறது என்று சொன்
வீர்கள்?” என்று உள்ளே யிருந்து
மறுபடியும் சுந்தரராமன் குரல் வந்தது.

“ஏவ்வளவோ வகும். அதை ஏன்
கேட்கிறார்? அவர் பெரிய ஐயந்தாரினி
என்றுதான் சொன்னோனே. தகப்ப
னுக்கு ஒரே பெண்ணும், பட்டணத்
துலே காது பங்களை, நீவெளியிலே
ஒன்று, பம்பாயிலே ஒன்று.”

“அப்பா! இவ்வளவு பங்களை என்
னத்துக்கு? அதிலே போட்டிருக்கிற
பணத்தை எடுத்து நிலத்திலே போட்டு
விட்டால் இந்த புத்த சமயத்தில்
எவ்வளவு கன்றி யிருக்கும்?”

“நீ அவனைக் கல்யாணம் செய்து
கொண்ட பிறகு செய்ய வேண்டிய
முதல் காரியம் அதுதான். புறப்படு.
அவர்கள் வர் அனுப்பி
எத்தனை நாடிகை
ஆயிற்று?”

சுந்தர ராமனையும்,
அவன் தகப்பனாரையும்
அழைத்துக் கொண்டு
அந்தக் கார் பங்களை
காம்பலுன் டுக்குள்
றும்பிற்று. காரில்
இருந்தபடியே சுந்தர
ராமன் மாடியில் ஒரு
உருவம் பளிச்சென்று
தோன்றி மறைவதைப்
பார்த்து விட்டான்.
என்ன காரணத்தி
னாலோ அவன் மட்டும்
ஒரு தடவை வியர்த்தது.

“கீழே இறங்குவேன்”
என்று தகப்பனார் சொல்
லியது கூட மங்கலாகத்

தான் அவர் காதில் விழுந்தது. ஏனென்றால், கந்தரராமன் அப்போழுது பலத்த யோசனை செய்து கொண்டிருந்தான்.

“யாருங்கள்! முதலில் பேரப்பெண்ணைப் பார்த்து விட்டு வந்து விடுங்கள்” என்று அவளை வரவேற்று உள்ளே அழைத்துக்கொண்டு போனார் தகப்பனாரின் சிநேகிதர். மேல் மாடியில் ஒரு பெரிய ஹாலில் கந்தரராமன் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தான். அந்த ஹாலிலுள்ள ஜோடிகளை எல்லாம் பார்த்தால் பெரிய வீரபுலவர் தவிர அந்த வீடு வேறு யாருக்கும் லாயக்கில்லை என்று சொல்லி விடலாம்.

தகப்பனார் கந்தரராமனை அங்கே உட்கார் வைத்து விட்டு நாலாய்க் காக வெளியே போய்விட்டார். இந்த சமயத்தில்தான் ஒரு திரை விலகிற்று. எதிரே ஒரு தந்தப் பதுமை அவளை நோக்கி நடந்து வருவதுபோல் தோன்றிற்று. அப்பொழுது அருகிலிருந்த தினசரியைப் படிப்பதுபோல் கந்தரராமன் பாவினை செய்தான். ஆனால் அந்த உருவத்தின் மேல் வைத்த கண்ணை மட்டும் அவனால் எடுக்க முடியவில்லை.

அந்தப் பெண்ணை முதன் முதலில் மாடியில் பார்த்தபோது ஏதப்பட்ட திக் பிரமை எல்லாம் ஒரு நொடியில் விலகிற்று. கந்தரராமன் முகத்தில் ஒரு புன்னகை அரும்பிற்று.

“கேண்டாம், வேண்டாம்! வெற்றிலை போட்டுக் கொள்ளும் வழக்கம் இல்லை” என்றான் கந்தரராமன்.

அந்தப் பெண் வெற்றிலைத் தட்டை மேஜை மீது வைத்து விட்டு அவளை நமஸ்கரித்தான்.

“இப்படி உட்கார்ந்து கொள், உன் பெயர் என்ன?” என்றான் கந்தரராமன்.

“விதவலா!” என்றான் அவர். குழி சென்று அவள் மூகம் சிவந்தது. கந்தரராமன் வைத்த கண்ணை எடுக்காமல் அவளை விழுங்கி விடுவான்போல் பார்த்தான்.

“உன் மாதிரி ஒரு பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று இந்தனை நானாகத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறேன்.”

“பணக்காரப் பெண்ணாகப் பார்த்துத்தான் கல்யாணம் செய்துகொள்ள

உலகத்தின் எதிர்காலத்தை விளக்கும் அரிய புத்தகம்.

கலியுகத்தின் குடிவு

கலியுகத்தின் காலம் 4,32,000 ஆண்டுகள் அல்ல. ஆனால் 4,800 வருஷங்கள்தான், கலியுகம் 1943 ஆகண்டு மரதம் முதல் தேதி வரையில் முடிவடைகிறது. 17 நகு கிருதயுகம் ஆரம்பிக்கிறது.

வேத சாஸ்திரங்களிலிருந்தும், முஸ்லிம், கிறிஸ்தவ புனித நூல்களிலிருந்தும் இப்பொழுது உலகத்தில் பெரிய பெரிய மாறுதல்கள் அவ்வெங்குமே பரவிய போகிறது என்பதற்கு ஆதாரங்கள் உள்ளன. பெரிய நாயகர்கள், வெள்ளை, தோல் முதலியவை எதிர்ப்பு கூடாதவை அல்லவா குடிபுழை. உலக யுத்தம் முடிவடைவதும், அப்பொழுது உலக நிலைமை என்ன? இவையகியப் பற்றி இப் புத்தகத்தில் விவரமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. தமிழியல் முதல் முதல் எழுதப்பட்டு 1949 ம் ஆண்டு மார்ச்சு களில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. இதில் கூறப்பட்டிருக்கும் பல விஷயங்கள் 1944 செப்டம்பர் 10-12 வரை சித்தயாமிரக நிகழ்வுகளாகிய 5,00,000 சித்திகளுக்கு மேல் செவ்வாடி விட்டன.

ஆசிரியர்: ஸ்ரீ பரமஹம்ஸ பாக்யராஜன் எட். சாண்டிரி — சேதாவணி
விலை ரூ. 0—14—0 (தபால் செலவு தனி)

பேரவரித்திகள்

MARUTHI BOOK DEPOT, GUNTUR

உதயங்கள் ஆய்வினத்தின் எழுத்தறிவு.

வெண்டுமென்று இருந்தீர்களாக்கும்" என்று திடீரென்று கேட்டான் வத்ஸலா. சுத்தராமனுக்குத் துக்கி வாரிப் போட்டது.

"இவ்வளவு சங்கோஜப் படுகிறான் என்று நினைத்தோமே. எப்படி வெடுக் கொன்று கேட்டான்? இந்தப் படித்த பெண்டினே இப்படித்தான்" என்று நினைத்துக் கொண்டான் சுத்தராமன்.

"சேச்சோ! நான் அப்படி ஒன்றும் பண ஆகாச பிடித்தவன் அல்ல. இந்த உலகத்தில் பணமா பெரிது? குணம்தான் முக்கியம்" என்றான் சுத்தராமன். அவன் முகத்தில் ஒரு குறும்புச் சிரிப்புத் தாண்டவ மாகிற்று.

"என்னைப் பணத்திற்காகத்தானே கல்யாணம் செய்து கொண்டிருக்கீர்கள்?" என்றான் ஐயீந்தாரினி.

"சாம், சாம்! நீ பரம ஏழையாக இருந்தால் கூட உன்னைத்தான் கல்யாணம் செய்து கொண்டேவன்."

வத்ஸலா ஏதோ சொல்ல வாயெடுத்தான், வார்த்தை வெளியில் வரவில்லை.

சுத்தராமன் எழுந்திருந்தான். "வத்ஸலா! உன்னுடன் ரோம்ப ரோம்ப விஷயங்கள் பேச வேண்டும். அதெல்லாம் கல்யாணத்துக்குப் பிறகு" என்றான். வத்ஸலா அப்பொழுதும் ஏதோ சொல்ல முயன்றான். "சொல்லி விடலாமா?" "சொல்லி விடலாமா?" என்று அவன் மனத்தில் பேராசட்டம் உண்டாகிற்று.

"இந்தாருங்கள்! உங்கன் தப்பினார் சொல்வதுபோல் நான் பணக்காரியல்ல; நான் ஏழைதான். என் அண்ணாவும, உங்கன் அப்பாவின் சிகெடுதலும் சேர்ந்து கொண்டு இந்த நாடகத்தை....." என்று கடைசியில் சொல்லிவிட்டு நீறுத்தினான் வத்ஸலா.

"நீ சேஷாத்ரியின் தங்கை வென்று எனக்குத் தெரியாதா, வத்ஸலா! யுகம்போதே மெல் மாடியில் உன்னைப் பார்த்ததுமே எவக்குப் புரிந்து போயிற்று, என் பிடியாததையப் பார்த்து ஏமாற்றியவையு எனக்குக் கல்யாணம் செய்து விடலா? மென்று நீர்மாணித்து விட்டார்கள்! அவர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டு முதலில் நீயும் என்னை ஏமாற்றி விடலாமென்று தானே முட்டாள்தனமாக நினைத்தாய். ஆனால் ஒரு பணக்காரினைக் கல்யாணம் செய்து கொண்டவையிட உன்மாநிசி

முட்டாளைக் கல்யாணம் செய்து கொள்வதற்கு நான் தயார்" என்றான் சுத்தராமன்.

4

கல்யாணமான பிறகு ஒருவர் தம்பழிகன் கல்யாணமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

"அண்ணா என்னை ரோம்ப ரோம்பக் கேலி செய்கிறான்" என்றான் வத்ஸலா. அவன் கண்களில் ஐயம் வந்துவிடும் போலிருந்தது.

"என்ன சொல்கிறான்? விஷயத்தைச் சொல்" என்று கூசச் சட்டைபைய மடித்துவிட்டுக் கொண்டான் சுத்தராமன்.

"நீங்கள் கல்யாணம் பண்ணிக் கொண்டு உலகத்தைச் சுற்றி வரப் போவதாகச் சிகெடுக்கவிடம் சொன்னீர்களாம். 'அப்பொழுது புறப்படப் போகிறீர்கள்' என்று கேட்கிறான்."

"அந்த மண்ணுடில் சொல். நீதான் எனக்கு உலகம் இலகம் எல்லாம். உன்னை ஓயாமல் சுற்றிச் சுற்றி வந்து கொண்டிருக்கிறேன் என்று சொல் சிறிததானே!" என்றான் சுத்தராமன்.

"சபாஷ்!" என்று அப்பொழுது ஒரு குரல் கேட்டது. அது சேஷாத்ரியின் குரல்தான் என்று தெரிந்துகொண்டதும், தம்பழிகன் இருவரும் வேகமாகத் தங்கள் அறங்களுள் போய்க் கதவைத் தாழிப்பான் போட்டுக் கொண்டார்கள்!

"கல்கி" ஆண்டு சந்தா

1943 ஜனவரி 1உ முதல்

உயிரூ		ரூ. ப.	
நிர். ஆண்டு	...	ரூ. 8	8 0
ஆறு மாதம்	...	" 3	4 0
குடிவகை		ரூ. ப.	
நிர். ஆண்டு	...	ரூ. 7	4 0
ஆறு மாதம்	...	" 3	10 0
இந்தியாவில் தனிப்பட்ட சில	0	3	0
இரண்டில் தனிப்பட்ட சில	0	3	3

தயவுசெய்து கவனிக்கவும்

ஆறு மாத சந்தாநிதிக் குறைவாகச் சந்தா எடுத்துக்கொள்வதில்லை. பணியை சந்தாநிதிக் தங்கள் சந்தாநிதிக் புதிற் பிக்குப்பொழுது சந்தா நெய் பங்காக் குறித்து அனுப்ப வேண்டும்.

பழ்வாங்கிய படலம்

“ஸோமராம்”

அன்று ஞாயிற்றைத்தொழை யாதலால் சங்கரன் மிகவும் சுவைநாட்டாகச் சாய்வு சேர் களையில் சாய்த்துக்கொண்டு யதோ ஒரு காவ லைப் புட்டிக் கொண்டிருந்தான். வானஜா அவனருகில் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்ததை அவன் கவனிக்கவில்லை.

“தினத்தோறும் அவசரம் அவசரமாகச் சாப்பிட்டு விட்டு ஆபீஸுக்குப் பறக்க வேண்டி விருக்கிறது, இன்னாற்கு ஞாயிற் றைத்தொழைவே! இன்றைக்காவது சுவை நாட்டாகப் பேசிக் கொண்டு குடி உப் பட்டதோ?” என்று வானஜா கேட்டதும் தான் சங்கரனின் சுவை சந்தி கிடைத்தது. வானஜாவைக் கவடக்கண்ணால் ஒரு பரீகைய பார்த்து விட்டு மதுபடிவும் சங்கரன் கீழ்க் கவடப் பார்த்தான்.

வானஜா, “அப்படியென்ன பிரமேதமான காவல் அது? இருக்கட்டும், உங்களை ஒரு கேள்வி கேட்க வேண்டும் என்றுதான் ஆசை. ரோம்பு நானாக என் மனதில் கிடந்து தவிக்கிறது” என்றான்.

சங்கரன் திடீரென்று புத்தகத்தை மூடி வைத்து விட்டு, “அது என்ன கேள்வி?” என்று கேட்டான்.

“என்றோ சீக்கன் லீவரகம் செய்து கொள் வதற்கு முன்பு தாக்கன் யாருடனாவது காதல் கொண்டதுண்டா?”

“வானஜா, சாதலாவது மண்ணால் கட்டி யாவது? வெங்காயக்காய் தேசத்தின்கல்லா இப்படி மெல்லாம் கேட்பார்களே? என்னத் தக்காய் இப்படித் கேட்கிறது?” என்றான் சங்கரன் அறுப்பினர்.

“கம்பித்ய சிண்டியையும் சப்படிப்பட்ட சகியையும் இருக்கக்கூடாது என்று முன்பே பேசிப் கொண்டிருக்கிறீரு மல்லவா?”

“ஆமாம், யார் இப்போ மெய்க்கிருக்கன்? நீ சில விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்ளாம விருப்பதே எல்லாது” என்றான் சங்கரன்.

“பார்த்தீர்களா, பார்த்தீர்களா? இந்த சகியைக்கொத்தான் சீக்கன் தனியாக மனசில் வைத்துத் துன்பப்பட்ட கூடாது, சான் உஷன் வாழ்க்கைத் துணையல்லவா? உங்கள் கூதகாரியில் எங்கேயும் பங்குண்டு, அதே மாதிரி சகியுக்கிடமும்.....!” என்றான் வானஜா.

“சரி, நீ சொல்வதற்கு வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினால் சொல்லுகிறேன், அவைகளை மெல்லாம் கேட்டால் உன் மனசுக்கு மிகவும் வருத்தமாக விருக்கும்.”

“பரவாயில்லை, சொல்வாங்கன்.”

“சான் எத்தனை பெண்களுடைய பெயர் களைச் சொல்வதென்று தெரியவில்லையே! ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு விதத்தில் என் மனதுக்குப் பிடித்திருந்தார்கள்” என்றான் சங்கரன்.

“அப்படியானால்.....” என்று சொல்லி விடத்திருக்க வானஜா, அவன் குரலில் கோமம் இசைக்கப் பட்டிருந்தது.

“வானஜா, இந்த லீவரகத்தை இத்தடவ் விட்டு விடுவோம், இது அராவியமரண லீவரகம்.”

“முடியவே முடியாது, தாக்கன் எல்லா வற்றையும் சொல்லித்தானாக வேண்டும்.”

“இதிலே ரோம்பு சிக்கல் இருக்கிறது, லீவரகாகச் சொல்லமுடியாது, சான் உன்னை லீவரகம் செய்து கொள்வதற்காகத்தான் வானஜாவைத் தேடிச் கொண்டிருக்கேன்.”

“கடைசியில் என்னோம் என்று பிடித்தீர்கள் எங்கும்!” என்று கூறி முடிந்ததைச் சொன்னிக் கொண்டான் வானஜா.

“நீ காதல் என்பதற்கு என்ன அர்த்தம் பண்ணுகிறாயோ எனக்குத் தெரியாது, அதில் பல பழகம் உண்டு என்று உங்களுக்குத் தெரியுமோ இல்லையோ?” என்று கேட்டான் சங்கரன்.

“நாதலைப் பற்றிய வேதார்த்தம் எனக்கு வேண்டாம், தாக்கன் முதலில் காதலித்த பெண் யார் என்பதைச் சொல்லுங்கள்” என்றான் வானஜா.

“சான் உங்களுக்கு ஒவ்வொருவராக லீவரம் கூறிக் கொண்டிருக்கிறால் அடுத்த ஞாயிற்றைத் தொழை வந்துவிடும்.”

“அட தாமசத்திரா, எத்தனை பெண் என்றாவது தெரிவித்துக்கொள்!”

“எழுபது பேர்!”

“சான் எழுபத்தொன்றுவது பெண் போலிருக்கிறது,” என்று கூறி, வானஜா குடி வெந்து எண்ணிப் பெருக்கினான்.

"ஃ ஐருத்தப்படுவாய் என்றுதான் நான் சொல்வ மறுத்தேன்!"

"சரி, அவர்களைத்தொடர்வோம் என்றுகூறியிருக்கிறாயா?" என்று வனஜா தண்ணீர் துடைத்துக்கொண்டே கேட்டாள்.

"அவர்கள் உங்களைவிட அழகிற் சிறந்தவர்களா? யிருந்தால் உங்களை ஏன் விவாகம் செய்து கொண்டுவேண்டும்? சற்றே மூன் அழுதாய், அதற்குள் சிரிக்கிறாயே!"

"இல்லை. நான் அந்த எழுபது பேர்களுக்கும் விவாகம் செய்து கொண்டிருந்தால் என்னமா யிருந்திருக்கும் என்று யோசித்துப் பார்த்தேன். சிரிப்பு வந்து விட்டது!"

சங்கரன் சிறித்த உட்காங்குகொண்டு, "வனஜா, நீ என்னைப்போன்ற வாலிபர்களைப் பற்றிய விவரங்களை யறிந்தால் எவ்வித குறைபாடு மாட்டாய். கைக்குள் காதல் ஏற்பட்டால் என் விவாகம் செய்து கொண்டிருக்கிறாய்? பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்குப் பெண் தேடுகிறார்கள். என் இருபதாவது வயதி லிருந்து எவர்க்கு வந்த பெண் ஐந்தாவது வயது வயதில் உங்களைக் கல்யாணம் செய்து கொண்டேன். இந்த மூன்று வருஷங்களுக்குள் நான் எழுபது பெண்களைப் பார்த்தேன். அவர்களைச் சற்றே என் மனதாக்குப் பிடித்திருந்த படியால் காதலித்ததாகக் கூறினேன். நான் உங்களை ஒரு நாய் பார்த்ததும் விவாக ஏற்பட்டாவி விட்டது. விவாகத்துக்குப் பின் நாம் புண்ணிய வசத்தால் நாம் எவ்வளவுவோ, சந்தோஷமாய் யிருக்கிறோம்" என்று கூறி முடித்தான்.

வனஜா சந்தோஷத்தடன், "நான் நான்கு உண்மை கூறுகிறேன் என்பதற்காகக் கேட்டேன். மன்னிக்கவேண்டும். வித்தியாசமாய் நினைக்கக்கூடாது" என்று கூறித் திருப்பி யடைந்தாள்.

"வித்தியாசம் ஒன்றும் இல்லை. எங்கே? நான் கேட்பதற்கு நீ உண்மையாகப் பதில் சொல்லு. விவாகம் ஆவதற்கு மூன் எவ்வளவு வாலிபர்கள் மீது நீ காதல் கொண்டாய்?"

"இப்படிச் கேட்பதற்கு உங்களுக்கு வெட்சமா யில்லையா?"

"நான் உண்மையைக் கூறிவிட்டேன். நீயும் கூறித்தான் ஆக வேண்டும்."

வனஜாவுக்கு இன்னது செய்வது என்று தோன்றவில்லை. "நீங்கள் கட்டாயப் படுத்தியதால் சொல்லுகிறேன். கேட்பித்துக் கொண்டாயல் கேட்க வேண்டும்."

"இல்லை. சொல்லு."

வனஜா அவன் முகத்தை கோக்கியபடியே, சிறுத்தைச் சொல்லி விடுகிறேன். "ஒரு வாலிபர் மன்னிடம் அன்பு காண்பித்தார்" என்று.

"பேய்!" என்றுச் சங்கரன். அவன் முகத்தில் ஈயடவிலில்லை.

"பார்த்திருக்கிறாயா? கேட்கக் காட்டி கொண்டிருக்கிறாயா? அந்த அன்பு காண்க ஆகத் தீவிரமாக வனா ஆரம்பித்தது. நானும் பிறுக்கு என் அங்கைப் தெரிவித்தேன்."

"பயே, சபாஷ்!" என்று சங்கரன் சொல்லும்போது முகத்திலே அசை தட்டிற்று.

"சரி, இனி இந்த விஷயத்தை இத்தடங் கிறத்திற்கொன்ற வேண்டியதற்கு" என்று அழுத்தமாகக் கூறி எழுந்திருந்தான் வனஜா.

"ஆரம்பித்த விஷயத்தை முடித்ததற்கு ஆக வேண்டும்" என்று கூறி, சங்கரன் அவன் வகையைப் பிடித்து அமர்த்தினான்.

"அப்படியானால் சொல்லுகிறேன். அந்த வாலிபர் காலேஜில் படித்துக் கொண்டிருந்தார். அவர் வீடு முறைக்கு வரும்பொழுதெல்லாம் எனக்குப் பவலித சாமாஸ்கல் வரக்கி வருவார். அவரைப் பார்ப்பதற்கு எனக்கு ஆசையாய்த் தானிருந்தது."

"இருக்காது பிங்கே?" என்று சங்கரன் சொல்லும்போது அவன் குரல் கொஞ்சம் நினைக்க மாறி யிருந்தது.

வனஜா சிரித்துக்கொண்டே, "இல்லாமலா நான்கு காதலிக்கும் மனைவியாயிருக்கிறேன்? எம் கல்யாணத்திற்கு மூன்று கட்டி சம்பவங்களை யெல்லாம் இவ்வளவு சிக்கிரம் என் மறந்து விட்டார்கள்?" என்று கேட்டாள்.

"இத்தனை காலிதக என்னைப் பற்றித் தானு சொல்லிக்கொண்டிருந்தாய்? ஆமாம்; நான்கு காலேஜிலிருந்து வரும்பொழுது உனக்குச் சாமாஸ்கெல்லாம் வரக்கி கொண்டு வருவேன். அப்பொழுதெல்லாம் எவ்வளவு சந்தோஷமா யிருந்தோம்? ஆனால் என்னைப்பற்றித்தானே சொன்னாய்?"

"சங்வா! அநிலை என்ன சந்தேகம்?" என்று கேட்டாள் வனஜா. சங்கரன் முகத்தில் பளைய களை வாலில்லை. வனஜா விழுந்து விழுந்து சிரிக்க ஆரம்பித்தாள். "என்ன இருந்தாலும் புருஷர்களுக்குச் சந்தேகம் உண்டே இல்லையோ...." என்று சொல்லி விட்டு, சங்கரன் வகையைப் பிடித்தாள்.

"வனஜா! ஒரு சிவிலிசத்தில் என்னைப் பைத்தியக்காரனாக அடித்த விட்டாயே!" என்று சொல்லி விட்டுக் குபீரென்று சிரித்தான் சங்கரன்.

அழுக்கிலிருந்து அபாயம் எங்கும்
இருக்கிறது!

ஆரோக்ய ஸோப்பா லைப்பாயினால்
தம்மைத் தாமே பாதுகாத்துக்கொள்ள
குழந்தைகளுக்குப் போதியுங்கள்

குழந்தைகளும் அங்குமிங்கும் ஓடும் முடபாதைகள்
கொடி இழப்பதைப்போல தெரிகிறது. அப்படி
யின்பால்! அவர்கள் பூகி விடையாட்டுவா, அங்
யது தாவிட்டு விடுவா, அங்கு தெரியாத பாதை
தவறாமல் வலித்துக் கொண்டு குழை உட்கொடுத்து
கொண்டு, குழந்தைகள், அப்படியே அவர்களுடைய
கைகளும், முதுகங்களும், மூக்களும் அங்குமி
இங்குமி கொண்டு செல்வா!

இந்த அழுக்கை அபாயமிகுவிடுவது, அங்குமிங்குமி
கொண்டு கொடுத்து விடாதுவால் பாய்ச் செல்ல
அம், கொடுக்கக் காணாமல் இருக்கிறதா

செப்பை உட்கொடுக்க கொண்டு வாய், அந்
னுதலான கிப்பாய் குறை அங்குமிங்குமி
குறை தவறாமல் கிப்பாயினால் தெரிவித்து கொள்
வது அங்குமிங்குமி தெரிவித்து தெரிவித்துக்
கொள்ளால், அப்படியே கிப்பாய் தெரிவி
கொண்டு தெரிவித்து, ஆரோக்யத்தைப் பாது
காக்கவால் அங்குமிங்குமி தெரிவிக்கவால் கொள்
கொண்டு, கிப்பாயினால் தவறாமல் தெரிவித்து
கொண்டு கிப்பாயினால் தெரிவிக்கவால் தெரிவிக்க
வால் அங்குமிங்குமி தெரிவிக்கவால் தெரிவிக்க
கொண்டு தெரிவிக்கவால் தெரிவிக்கவால் தெரிவிக்க

ஒரு நல்ல ஸோப்பைக் காட்டிலும்
சிறந்தது லைப்பாய்
அது ஒரு நல்ல வழக்கம்

L. 36-52 TEL

LEVER BROTHERS (INDIA) LIMITED

“எச். எம். வி.” ரிகார்டுகளில் துவைத
கேட்குங்கள்

மாஸ்டர்

சுருட்டும்

மூலம்

விச்வேச்வரம்மாவும்

படியவை

புதிய வெளியீடு

N. 18202 { ஓர் நவ உலகம்
2 பாகங்கள்

முன் வெளிவந்தவை

N. 18191 { காதல் இதை
கொடுக்க மோழிகள்

N. 18122 { அன்பில் இன்பம்
தெய்வ ஐக்கிக்கும்

N. 18102 { ஆழ் தனி
மன நிறை கதமே

N. 18028 { கிணை மோகப்பிரா
வினோதமே

N. 18000 { வான மனோரா
கூனா கோகிலமே

எல்லா “எச்.எம்.வி.”
கிராமபோன் விவாபாஸி
களிடமும் ரிகார்டுகள்
இன்றே கிடைக்கும்.

“ஹிஸ் மாஸ்டர்ஸ் வாய்ஸ்”

